32003R1480

22.8.2003 JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE L 212/1

REGULAMENTUL (CE) NR. 1480/2003 AL CONSILIULUI
din 11 august 2003
de instituire a unui drept compensatoriu definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile anumitor microcircuite electronice denumite „DRAM" (*dynamic random access memories* – memorii dinamice cu acces aleatoriu) originare din Republica Coreea

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [1], în special articolul 15,

având în vedere propunerea prezentată de Comisie după consultarea comitetului consultativ [2],

întrucât:

A. MĂSURI PROVIZORII

(1) Prin Regulamentul (CE) nr. 708/2003 al Comisiei [3] (denumit în continuare „Regulament provizoriu"), Comisia a instituit o drept compensatoriu provizoriu la importurile în Comunitate ale anumitor microcircuite electronice denumite „DRAM" (*dynamic random access memories* – memorii dinamice cu acces aleatoriu) originare din Republica Coreea.

(2) Trebuie amintit că ancheta cu privire la subvenții și la prejudiciu a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2001 (denumită în continuare „perioada anchetei/PA"). Examinarea tendințelor relevante în scopul evaluării prejudiciului a vizat perioada cuprinsă între 1 ianuarie 1998 și sfârșitul perioadei anchetei (denumită în continuare „perioada în cauză").

B. PROCEDURA ULTERIOARĂ

(3) În urma publicării faptelor și considerentelor esențiale pe baza cărora s-au instituit măsurile provizorii, mai multe părți interesate au prezentat observații în scris. În conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 2026/97 (denumit în continuare „Regulament de bază"), toate părțile interesate care au făcut cerere au avut posibilitatea de a fi audiate de Comisie.

(4) Comisia a continuat să caute și să verifice toate informațiile considerate necesare în vederea stabilirii concluziilor definitive.

(5) Toate părțile au fost informate asupra faptelor și considerentelor esențiale pe baza cărora s-a prevăzut să se recomande instituirea unui drept compensatoriu definitiv și perceperea definitivă a sumelor depuse cu titlu de drept provizoriu. De asemenea, părților li s-a acordat un termen în care să își poată formula observațiile în urma acestei notificări.

(6) Argumentele prezentate oral și în scris de către părți au fost examinate și, după caz, concluziile provizorii au fost modificate în consecință.

C. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

(7) Dat fiind că nu a fost primit nici un comentariu după notificarea concluziilor provizorii privind definiția noțiunilor de produs în cauză și de produs similar, concluziile expuse la considerentele 8-11 din Regulamentul provizoriu sunt confirmate.

D. SUBVENȚII

(8) În urma publicării regulamentului de instituire a drepturilor compensatorii provizorii, producătorii comunitari, Samsung Electronics Co. Ltd. (Samsung), Hynix Semiconductors Inc. (Hynix), autoritățile publice coreene, Korea Exchange Bank (KEB), Korea Development Bank (KDB), Citibank Seul, Woori Bank, National Agricultural Cooperative Federation (Federația Națională a Cooperativelor Agricole, NACF) și Shinhan Bank au formulat comentarii asupra concluziilor Comisiei cu privire la subvenții. Comentariile făceau referire la împrumutul sindicalizat în valoare de 800 de miliarde de woni sud-coreeni(KRW), la garanția acordată de Korea

[1] JO L 288, 21.10.1997, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1973/2002 (JO L 305, 7.11.2002, p. 4).
[2] Propunere din 25 iulie 2003 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).
[3] JO L 102, 24.4.2003, p. 7.

Export Insurance Corporation (KEIC) pentru creditele la export în valoare de 600 de milioane de dolari SUA (USD), la programul de obligațiuni al KDB, la cumpărarea de acțiuni convertibile pentru suma de 1 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) de către băncile creditoare în mai 2001, precum și la programul de restructurare din octombrie 2001. Având în vedere importanța pe care o au în aprecierea tuturor măsurilor supuse anchetei, anumite aspecte de ordin general sunt abordate în introducerea de mai jos.

1. INTRODUCERE

(i) *Contribuția financiară a autorităților publice*

(9) Noțiunea de „contribuție financiară a autorităților publice" este în centrul prezentei anchete. Prin urmare, este util să se amintească o serie de principii directoare în materie. În conformitate cu articolul 2 din Regulamentul de bază, pentru a se considera că există o subvenție, înainte de toate, este necesar să se determine existența unei contribuții financiare din partea autorităților publice. Articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul de bază definește „autoritățile publice" ca fiind orice organism public de pe teritoriul țării de origine sau țării de export. În conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul de bază, există, de asemenea, o contribuție financiară a autorităților publice atunci când acestea însărcinează un organism privat cu executarea unor măsuri care ar constitui o contribuție a autorităților publice în temeiul punctelor (i), (ii) și (iii) din același articol.

(10) O contribuție financiară a unui organism public este considerată în mod automat o subvenție în cazul în care aceasta conferă un avantaj. În cazul în care nu s-a stabilit că o entitate este organism public, aceasta este considerată din oficiu un organism privat, și, pentru a exista o subvenție, trebuie să se dovedească existența unui ordin al autorităților publice, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul de bază.

(11) Deținerea, chiar și în proporție de 100 %, a unei societăți de către autoritățile publice nu înseamnă că respectiva societate este considerată automat un organism public. De asemenea, deținerea de către stat, în orice proporție, nu generează o „prezumție refutabilă" a existenței unui organism public. Cu toate acestea, gradul de apartenență la stat este un factor important și, în unele cazuri, decisiv, atunci când este necesar să se determine dacă este sau nu vorba despre un organism public. De fapt, cu cât participarea autorităților publice este mai mare, cu atât crește probabilitatea existenței unui organism public.

(12) În lipsa unor dovezi evidente contrare, atunci când o societate este în totalitate privată și autoritățile publice nu sunt acționarul principal al acesteia, este, în general, dificil de stabilit dacă este vorba de un organism public. În ambele cazuri, societatea ar fi considerată ca un organism privat și ar trebui să se aducă dovada că autoritățile publice l-au însărcinat să acorde o contribuție financiară, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul de bază.

(13) În schimb, în cazul în care autoritățile publice sunt acționarul principal al societății și, în special, în cazul în care sunt acționarul majoritar, societatea respectivă poate să fie considerată organism public, în cazul în care sunt satisfăcute și alte criterii pertinente. Criteriile țin cont de noțiunea, implicită în definițiile dicționarelor, în conformitate cu care un organism public este o instituție care, în calitatea sa de entitate publică, este autorizată să acționeze în numele unei colectivități, spre deosebire de un organism privat, care se presupune că acționează în interesul proprietarilor săi.

(14) Criteriile relevante care pot fi luate în calcul pentru a determina dacă o anumită societate corespunde sau nu definiției de organism public sunt, în special:

(a) urmărirea obiectivelor de politică publică, care depășesc misiunea obișnuită a unei organizații private și care includ, de exemplu, obligația de a ține cont de interesele economice naționale sau regionale sau, mai mult, de a promova obiective sociale. Aceste criterii pot să fie necomerciale, în sensul în care sunt în contradicție cu obiectivul normal de maximizare a profitului;

(b) un control din partea autorităților publice care depășește cadrul noțiunii de proprietate. Cu cât participarea autorităților publice este mai mare, cu atât crește probabilitatea existenței unui astfel de control. Existența acestui control este atestată prin influența autorităților publice asupra numirilor, prin dreptul acestora de a verifica rezultatele și de a stabili obiective, precum și prin gradul de implicare în luarea deciziilor de investiții sau a deciziilor comerciale.

(15) Noțiunea de „ordin" prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) se concretizează atunci când autoritățile publice însărcinează un organism privat să execute funcții care sunt, în mod normal, de resortul lor și atunci când practica observată nu diferă de practicile normale ale autorităților publice. Nu este suficient să se dovedească faptul că autoritățile publice au încurajat doar sau au înlesnit executarea acestor funcții, deși acest element poate fi un factor de luat în considerare.

(ii) *Lipsa de cooperare*

(16) La stabilirea existenței unui organism public sau a unui ordin al autorităților publice, sarcina probei în caz de concluzie pozitivă revine autorităților însărcinate cu ancheta. Aceste autorități trebuie să își fundamenteze concluziile pe elemente de probă pozitive, ținând cont de totalitatea elementelor din dosar aflate la dispoziția lor și evaluându-le în conformitate cu considerațiile prezentate anterior. La evaluarea datelor în cauză, acestea trebuie să țină cont în mod corespunzător, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de bază, de faptul că anumite părți nu cooperează pe deplin la anchetă, ceea ce le obligă uneori să utilizeze informații obținute din alte surse. S-a remarcat, în cazul de față, că autoritățile publice coreene nu au transmis o serie de documente privind ședințele având ca obiect viitorul societății Hynix. În plus, autoritățile publice coreene nu au informat Comisia despre ținerea acestor ședințe, deși această informație le-a fost solicitată în mod clar în chestionar și cu ocazia vizitei de verificare. Autoritățile publice au fost informate cu privire la consecințele lipsei de cooperare, în conformitate cu articolul 28 alineatele (1) și (6) din Regulamentul de bază. Datorită acestei lipse de cooperare, a fost necesar să se ia în considerare nu doar documentele utile ale autorităților publice coreene furnizate de alte părți, ci și informațiile provenind din surse secundare, în special din presa coreeană. Aceste informații au fost examinate cu cea mai mare circumspecție, autorităților publice și societății Hynix li s-a oferit posibilitatea de a le comenta, și, în măsura posibilului, ele au fost verificate cu informații din alte surse independente.

(17) În observațiile lor privind concluziile finale comunicate, autoritățile publice au contestat concluzia în conformitate cu care au reținut informații importante cu privire la anumite documente și ședințe și nu au cooperat pe deplin la anchetă. Autoritățile publice au afirmat că întrebările puse de Comisie au fost imprecise și că nu li s-a solicitat nici un fel informații cu privire la documentele și ședințele în cauză. S-a observat că, pentru fiecare dintre măsurile vizate de anchetă, întrebările puse în chestionare și în cursul vizitelor de verificare au fost clare și fără ambiguități, precum și cu referiri exprese la eventuala participare a autorităților publice la orice ședință privind măsurile examinate. Astfel, afirmația autorităților publice în conformitate cu care acestea nu credeau că întrebările adresate se refereau la informațiile respective nu a fost considerată convingătoare.

(18) Se reamintește, de asemenea, că mai multe bănci coreene nu au cooperat cu Comisia în cursul anchetei. Astfel, KorAm Bank și Citibank nu au răspuns scrisorilor care le solicitau să remedieze lacunele răspunsurilor lor la chestionar și, prin urmare, nu au comunicat informațiile necesare. Kookmin Bank, Korea First Bank și Shinhan Bank au refuzat verificarea la fața locului a răspunsurilor la chestionar. Toate băncile au fost informate că lipsa cooperării lor ar putea avea efecte adverse asupra rezultatelor anchetei privind societatea Hynix, clientul acestora, și concluziile s-ar putea stabili pe baza datelor disponibile, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de bază. De asemenea, acestea au avut posibilitatea de a prezenta observații și au fost informate cu privire la consecințele lipsei de cooperare. De asemenea, este necesar să se considere că Hynix a cooperat doar parțial. Refuzul său de a permite consilierului său financiar să coopereze a constituit un impediment serios în evoluția anchetei.

(iii) *Situația financiară a societății Hynix*

(19) Se reamintește, cu titlu de generalitate, că Hynix s-a aflat într-o situație financiară critică în ultimii ani, în special în perioada anchetei. Societatea a înregistrat pierderi în 2000, an considerat, în opinia generală, ca un an foarte bun pentru industria DRAM. S-a constatat că, la sfârșitul anului 2000, Hynix acumulase datorii în valoare de peste 9,46 miliarde USD, ceea ce corespundea aproape dublului activului său net și era cu mai mult de patru ori peste valoarea sa de capitalizare bursieră ([1]). În plus, majoritatea datoriilor în cauză ajungeau la scadență în cursul anului 2001, într-o perioadă în care societatea trebuia să facă față unor grave probleme de lichidități. Autoritățile publice coreene au admis, ele însele, „penuria de lichidități a Hyundai Electronics" încă din noiembrie 2000. La începutul anului 2001, analiști precum Morgan Stanley și UBS Warburg preconizau că societatea nu va fi capabilă să reunească, pe baza propriului flux de lichidități și a cesiunilor de active, lichidități suficiente pentru rambursarea datoriilor care ajung la scadență. În octombrie 2001, când au fost decise măsurile de ajutor financiar supuse anchetei, datoriile societății Hynix erau de șase ori mai mari decât capitalul propriu.

(20) Indicatorii financiari ai societății Hynix, calculați după metoda „scor Z" a lui Altman, concepută special pentru a prevedea probabilitatea de faliment a societăților coreene, erau, între 1999 și 2001, în mod clar mult mai slabi decât ai altor societăți coreene care intraseră efectiv în faliment. Scorurile societății Hynix depășeau cu 700 % pragul ce corespunde unei societăți aflate într-o gravă dificultate financiară ([2]). Coeficienții lichidității generale și ai lichidității imediate ai societății Hynix erau caracteristici unei societăți dispunând de lichidități insuficiente pentru a

([1]) Planul strategic pentru anul 2001 al societății Hynix, transmis FSC la 21 martie 2002.

([2]) Raportul expertului redactat de profesorul Anthony Saunders privind cererea de drepturi compensatorii în numele reclamantului: Micron Technology, 10 martie 2003 (Raportul Saunders), p. 30-35.

face față obligațiilor sale [1]. Marja netă a profitului, randamentul activelor și al capitalului propriu au fost negative, practic, în fiecare an, începând din 1997, marjele nete ajungând la – 24,3 % în 2000 și la – 93,83 % în 2001. Între 1997 și 1999 fluxul de lichidități nu reușea să acopere nici măcar a șasea parte a datoriei sau a totalului pasivelor externe. Hynix ar fi avut nevoie de lichidități suplimentare, în valoare de 2 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW), în 2000 și de 4 500 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) în 2001, doar pentru a respecta calendarul de rambursare a datoriei în perioada respectivă. În ianuarie 2001, un raport al UBS Warburg a semnalat că temerile în legătură cu falimentul au determinat scăderea acțiunilor societății Hynix și că investitorii se temeau că societatea nu dispune de suficiente lichidități pentru a rambursa datoriile la scadență și riscă să ajungă la faliment în cazul în care nu reușea să își refinanțeze datoria.

(21) Însăși situația financiară din 2001 excludea orice posibilitate a unui viitor financiar lipsit de dificultăți pentru Hynix, deoarece se afirmase că normalizarea integrală a activităților întreprinderii necesita un sprijin constant din partea băncilor creditoare, până în momentul în care prețurile de vânzare ale semiconductoarelor cresc suficient. Rezultă că atât trecutul, cât și viitorul societății Hynix se caracterizau prin dependența de asistență financiară din partea creditorilor săi. În perioada anchetei, Hynix ajunsese la un punct în care era incapabilă să își autofinanțeze activitățile.

(22) Deteriorarea situației societății Hynix în 2001 se traduce și prin ratingul creditului. La începutul lunii ianuarie 2001, ratingul agențiilor coreene de rating al creditului era BBB (categoria investiție), iar ratingul Standard and Poor's era B (categoria speculativă). Agențiile coreene au retrogradat ratingul societății Hynix la BB+ (categoria speculativă) la 22 ianuarie a aceluiași an. Ratingul Standard and Poor's a fost retrogradat la B– în martie 2001, la CCC + în august 2001 și la „SD" („Selective Default") în octombrie 2001.

(23) Ratingul cel mai ridicat acordat de Standard and Poor's este AAA, însemnând o extrem de bună capacitate de respectare a angajamentelor financiare. Ratingul AA înseamnă o capacitate de respectare a angajamentelor foarte bună, pe când A înseamnă o capacitate încă bună, însoțită de o oarecare sensibilitate față de efectele adverse ale modificărilor de circumstanțe sau de condiții economice. Un punctaj BBB indică faptul că, în cazul unor condiții economice nefavorabile sau al unei modificări a circumstanțelor, există o susceptibilitate mai mare de a fi afectată capacitatea de respectare a angajamentelor financiare. Se consideră că ratingurile BB, B, CCC și C au un pronunțat caracter speculativ. O societate evaluată BB se caracterizează printr-o incertitudine sporită sau o vulnerabilitate la condiții nefavorabile pe plan comercial, economic și financiar susceptibilă să antreneze incapacitatea de a-și onora angajamentele financiare. Un rating B arată că unele condiții nefavorabile pe planul comercial, economic sau financiar pot să afecteze grav capacitatea întreprinderii de a-și respecta angajamentele financiare. Ratingul CCC evidențiază un risc de incapacitate de plată, respectarea angajamentelor depinzând de existența condițiilor favorabile pe plan comercial, economic și financiar. Ratingul CC corespunde unui risc crescut de incapacitate de plată a societății căreia i-a fost atribuit. Ratingul C poate fi utilizat pentru a descrie o situație în care a fost depusă o cerere de declarare a falimentului sau a fost inițiată o procedură similară, fără a exista riscul de neîndeplinire a angajamentului în cauză. SD sau D indică incapacitatea de plată. SD se acordă în cazul în care există posibilitatea ca incapacitatea de plată să fie selectivă, în sensul în care societatea respectă în continuare anumite tipuri de angajamente și renunță la altele. Ratingul cel mai redus, D, este de obicei atribuit în cazul incapacității de plată efective. Spre deosebire de celelalte ratinguri, D nu implică o perspectivă. Ratingurile între AA și CCC pot fi modificate prin adăugarea semnelor „+" sau „–" pentru precizarea poziției relative pe scara de rating. Cele mai înalte patru ratinguri, și anume AAA, AA, A și BBB sunt considerate, în general, ca aparținând categoriei investiții. Ratingurile BB și cele inferioare lui aparțin categoriei speculative. Expresia „junk bond" (obligațiune speculativă) este doar denumirea ireverențioasă a acestei categorii de creanțe de cel mai înalt risc [2].

(iv) *Considerații de interes public*

(24) Dificultățile financiare ale societății Hynix s-au agravat considerabil după răscumpărarea de către LG Semicon Co. Ltd și fuziunea rezultată în 1999. Anumite elemente ale dosarului indică faptul că respectiva decizie nu a fost adoptată în conformitate cu principiile pieței, ci a fost impusă celor două societăți de autoritățile publice coreene în cadrul politicii denumite „big deal". Autoritățile publice considerau că fabricanții de semiconductoare, trei în total, ar fi prea numeroși pe o piață în declin și doreau să îi reducă la doi, în scopul de a consolida și de a raționaliza competențele de bază ale acestora. Ca urmare a acestei răscumpărări și a acestei fuziuni forțate, Hynix a trebuit să preia datoria societății LG și să achite un preț de achiziție

[1] Raportul Saunders, p. 20-21.

[2] Standard and Poor's, Corporate Ratings Criteria, www.standardandpoors.com.

considerabil, care aproape i-a dublat pasivele externe. Se poate considera că autoritățile publice coreene au contribuit la degradarea situației financiare a societății Hynix. În condițiile în care situația întreprinderii a continuat să se degradeze după fuziune, impresia generală era că autoritățile publice coreene se simțeau obligate să o protejeze de faliment, fiind în sarcina lor să vegheze asupra destinului societăților participante la „big deal” ([1]).

(25) Din informațiile colectate rezultă, de asemenea, că autoritățile publice considerau societatea Hynix mult prea importantă pentru economia coreeană ca să permită falimentul acesteia. În 2001, Hynix reprezenta 4 % din exporturile coreene. Hynix asigura locuri de muncă pentru 24 000 persoane și, în plus, un mare număr de locuri de muncă în industriile din aval și amonte. Industria semiconductoarelor a fost clasată în rândul sectoarelor industriale axate pe export de importanță strategică pentru Coreea, fapt care explică, de asemenea, fuziunea forțată realizată în cadrul politicii „big deal” a autorităților publice.

(26) În noiembrie 2002, Grand National Party („GNP”) a finalizat un studiu cu privire la gestionarea financiară defectuoasă a fondurilor de către autoritățile publice în cursul ultimilor ani. Studiul în cauză evoca pe larg ajutoarele financiare primite de societatea Hynix și de alte societăți din grupul Hyundai ([2]). GNP considera această salvare ca negarea eforturilor sale de a iniția reforme orientate spre piață. El evidenția că, pentru a respecta principiile pieței, filialele grupului Hyundai, printre care și Hynix, ar fi trebuit să se conformeze acelorași norme ca celelalte întreprinderi aflate în dificultate. Or, autoritățile publice au obligat instituții financiare să acorde împrumuturi grupului Hyundai și au mobilizat băncile controlate de stat, precum și alte instituții finanțate sau controlate de stat, să îi acorde sume considerabile. Astfel, GNP a determinat că autoritățile publice coreene au canalizat către societatea Hynix fonduri publice în valoare de 13 700 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) [10,3 miliarde dolari SUA (USD)]. GNP atribuia, de asemenea, dificultățile ulterioare întâmpinate de Hynix fuziunii cu LG Semicon, operațiune impusă de autoritățile publice coreene și realizată, în opinia GNP, în totalitate împotriva principiilor pieței. În apărarea măsurilor adoptate pentru finanțarea societății Hynix, un funcționar coreean a declarat că autoritățile publice au luat pur și simplu măsurile necesare pentru a salva societăți de importanță strategică pentru țară.

([1]) Raportul de control stabilit de experți financiari privați, reuniunea 6, punctul 14.

([2]) Raportul privind gestionarea defectuoasă a fondurilor publice, Comisia specială pentru controlul parlamentar al fondurilor publice, Grand National Party, noiembrie 2002.

2. PROVIZIOANE PENTRU PLATA IMPOZITELOR, SCUTIRI FISCALE ȘI CREDIT FISCAL

(27) După instituirea măsurilor provizorii, nu a fost formulat nici un comentariu de natură să modifice concluziile enumerate la considerentele 17-25 din Regulamentul provizoriu. Prin urmare, aceste concluzii sunt confirmate. Valoarea constatată a subvenției pentru Samsung fiind *de minimis*, nu a fost necesar să se instituie măsuri compensatorii definitive împotriva acestei societăți.

3. ÎMPRUMUT SINDICALIZAT ÎN VALOARE DE 800 DE MILIARDE DE KRW (IANUARIE 2001)

(28) După cum se precizează în Regulamentul provizoriu, s-a concluzionat provizoriu că nu au existat suficiente elemente de probă pentru a stabili existența unei subvenții și, prin urmare, nu s-a decis instituirea de măsuri compensatorii față de sistemul în cauză. Unele dintre părțile interesate au contestat această concluzie și au solicitat reexaminarea constatărilor provizorii, afirmând că, în condiții normale de piață, o societate aflată într-o situație financiară comparabilă cu cea a societății Hynix nu ar fi obținut nici un împrumut din surse comerciale.

(29) O parte interesată a afirmat că Hynix nu era solvabilă în momentul adoptării respectivelor măsuri și că doar intervenția autorităților publice coreene putea să explice decizia creditorilor de a-i acorda un nou împrumut. Partea în cauză a adăugat că împrumutul respectiv a conferit, prin urmare, societății Hynix un avantaj și ar trebui să facă obiectul unor măsuri compensatorii. În plus, această parte a afirmat că împrumutul sindicalizat conferă un avantaj suplimentar societății Hynix, deoarece nu ar fi putut să fie acordat fără ca Financial Supervisory Commission („FSC”) să fi permis o derogare selectivă de la limitele legale de credit ([3]). Autoritățile publice coreene au dat instrucțiuni FSC să crească plafonul de credit al anumitor bănci în scopul de a reuni suficienți participanți pentru a mobiliza 800 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW).

([3]) FSC a fost creată în 1996, în conformitate cu legea privind crearea organelor de control financiar. FSC controlează instituțiile financiare și adoptă sau modifică regulamentele de control pentru diverse sectoare financiare. FSC este finanțată de autoritățile publice coreene și este considerată organism public, în sensul articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul de bază.

(30) De la publicarea Regulamentului provizoriu, Comisia a obținut noi informații cu privire la ordinul dat către FSC de autoritățile publice de a crește plafoanele de credit ale anumitor bănci participante la împrumutul sindicalizat. Concluziile provizorii ale Comisiei privind măsura în cauză trebuie, prin urmare, să fie reexaminate în consecință. Părțile interesate, și anume Hynix și autoritățile publice coreene, au fost invitate să comenteze noile informații, iar observațiile lor au fost luate în considerare la reexaminarea acestei măsuri.

(31) Articolul 35 din Legea bancară coreeană dispune: „no financial institution shall extend credits exceeding 25/100 of the relevant financial institution's equity capital to the same individual, corporation and person, or 20/100 to the same individual or corporation" ([1]) (Nici o instituție financiară nu poate să acorde un împrumut care depășește 25/100 din capitalul său propriu aceleiași persoane fizice sau juridice sau care depășește 20/100 din capitalul propriu). Cu toate acestea, FSC poate să aprobe o depășire a acestor plafoane în cazurile specifice prevăzute la articolul 20 alineatul (3) din Decretul de aplicare a legii bancare. Fără aprobarea FSC, băncile nu pot să depășească limitele legale de credit.

(32) La 28 noiembrie 2000, Ministerul Finanțelor și Economiei a adresat președinților băncilor Korea Export Insurance Corporation (KEIC) și KEB o scrisoare, semnată personal de ministru, prin care îi informează cu privire la concluziile discuției referitoare la modul de „rezolvare a problemei privind lichiditățile societății Hyundai Electronics" ([2]), chestiune înscrisă pe ordinea de zi a ședinței miniștrilor din domeniul economic, care a avut loc în aceeași zi. Scrisoarea în cauză ordona destinatarilor să procedeze în așa fel încât măsurile adoptate să fie „puse în practică în totalitate" și afirma că acestea au fost inițiate de Financial Supervisory Service (FSC). Scrisoarea dădea ordin către KEB să solicite o creștere a plafoanelor de credit în numele băncilor creditoare, solicitare care, în conformitate cu rezultatele discuției dintre miniștrii din domeniul economic, urma să fie întâmpinată favorabil de către FSC. Astfel, ministrul a obligat KEB să solicite o creștere a plafonului și FSC să aprobe solicitarea în cauză.

(33) În decembrie 2000, KEB a solicitat, în nume propriu și în numele Korea First Bank (KFB) și KDB, aprobarea creșterii plafoanelor de credit în vederea finanțării societății Hynix. În decizia FSC s-a explicat că băncile aveau intenția de a acorda societății Hynix un împrumut sindicalizat de export D/A (împrumuturi garantate prin documente contra acceptare). FSC a aprobat aceste solicitări, în temeiul articolului 20 alineatul (3) punctul 1.3 din Decretul de punere în aplicare a legii bancare, care îl autorizează să crească plafoanele de credit „atunci când consideră creșterea plafoanelor de credit inevitabilă pentru dezvoltarea industrială …… sau pentru stabilitatea vieții naționale". Este vorba despre o clauză de interes public, fapt care dovedește că, din punctul de vedere al autorităților publice coreene, acordarea de credite suplimentare ținea de interesul public.

(34) Se constată că, în conformitate cu procesul-verbal al ședinței FSC în care a fost abordată această chestiune, membrii comisiei FSC au aprobat creșterea plafonului de credit în vederea finanțării societății Hynix, deoarece o societate de o asemenea mărime și importanță nu putea să intre în faliment. Procesul-verbal respectiv explică: „Industria semiconductoarelor este o industrie strategică. În urma fuziunii cu LG Semicon din 1999, Hynix reprezintă 20 % din piața mondială a semiconductoarelor și 4 % din exporturile coreene. Hynix asigură locuri de muncă pentru 24 000 persoane și, de asemenea, asigură locuri de muncă pentru mai mult de 150 000 de persoane în aproximativ 2 500 alte întreprinderi. Susținerea împrumutului sindicalizat și a finanțării prin mecanismul D/A ar ameliora competitivitatea Coreei la nivel internațional. Prin urmare, FSC consideră că este bine să crească plafonul, în scopul de a promova politica adoptată în domeniul industriei electronice" ([3]).

(35) Se precizează că, în lipsa creșterii limitei de credit respective, cele trei bănci menționate anterior s-ar fi aflat în imposibilitatea de a participa la împrumutul sindicalizat, deoarece ar fi încălcat legea bancară. Ordonând către FSC aprobarea creșterii plafoanelor și către KEB solicitarea acestei creșteri, autoritățile publice coreene au obligat efectiv băncile respective să acorde credite pe care nu le-ar fi putut acorda în temeiul legii bancare. Era evident că plafoanele de credit trebuia să fie crescute în vederea finanțării societății Hynix. În momentul în care au fost invitate să comenteze noile informații în conformitate cu care autoritățile publice au intervenit pentru a crește plafoanele, nici autoritățile publice, nici Hynix nu au indicat că Hynix ar fi putut recurge la o altă sursă de finanțare în perioada în care au fost adoptate măsurile în cauză. În plus, nici una dintre cele două părți nu a evocat o asemenea posibilitate într-un alt stadiu al anchetei.

([1]) Traducere în engleză a textului coreean.

([2]) Hyundai Electronics a fost redenumită Hynix Semiconductor la 29 martie 2001.

([3]) Raportul de control al autorităților publice coreene, punctele 16-17.

(36) În conformitate cu concluziile expuse la considerentele 55 și 59 din Regulamentul provizoriu, confirmate în speță, KDB este considerat organism public, în sensul articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul de bază. În ceea ce privește KEB și KFB, se estimează că participarea lor, în valoare de 100 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) fiecare, la împrumutul sindicalizat este consecința intervenției autorităților publice coreene, care urmăreau un obiectiv de politică publică, și anume ameliorarea situației financiare dificile a societății Hynix, din motive de dezvoltare industrială. Se consideră, așadar, că, în speță, autoritățile publice coreene le-au dat dispoziții să execute o funcție care, în mod normal, este de resortul autorităților publice. Reamintirea clauzei din Decretul de punere în aplicare a legii bancare dovedește, în plus, că mărirea plafonului de credit era considerată o chestiune de interes public. De altfel, intervenția autorităților publice dovedește că acordarea unui împrumut suplimentar era o problemă de interes public, acest tip de problemă intrând în mod obișnuit în domeniul de activitate a autorităților publice. Prin urmare, participarea băncilor la împrumutul sindicalizat corespunde criteriilor expuse la considerentul 15. Așadar, măsurile în cauză constituie o contribuție financiară a autorităților publice, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul de bază, în privința KDB, și al articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) din Regulamentul de bază, în privința KEB și KFB.

(37) În conformitate cu articolul 5 din Regulamentul de bază, valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează ca avantaj oferit beneficiarului. Participarea celor trei bănci la împrumutul sindicalizat conferă societății Hynix un avantaj corespondent depășirii plafoanelor de credit, deoarece doar creșterea plafoanelor de credit i-a permis obținerea sumei respective. În cazul în care plafoanele nu ar fi crescut, băncile în cauză nu i-ar fi acordat suma respectivă. Nimic nu indică faptul că Hynix ar fi putut să recurgă la alte surse în vederea obținerii unei finanțări similare în perioada respectivă. Sumele care au depășit plafoanele de credit sunt, prin urmare, considerate subvenții. Aceste subvenții fiind măsuri *ad hoc,* vizând o singură întreprindere, ele sunt specifice, în sensul articolului 3 din Regulamentul de bază și, prin urmare, pot face obiectul unor măsuri compensatorii. Cu toate acestea, este de remarcat că sunt deja supuse măsurilor compensatorii contribuțiile KDB și KEB la împrumutul sindicalizat, fiind luate în considerare în cadrul programului din octombrie 2001. Prin urmare, pentru a evita dubla lor contabilizare, acestea nu fac obiectul unor măsuri compensatorii în cadrul împrumutului sindicalizat din ianuarie 2001. Cu privire la contribuția KFB la partea de împrumut acordată peste limita legală de credit, informațiile colectate dovedesc că eventualul avantaj conferit prin creșterea plafonului ar fi neglijabil. Așadar, contribuția KFB nu face obiectul unor măsuri compensatorii în acest context.

4. GARANȚIA SOCIETĂȚII KEIC PENTRU CREDITELE LA EXPORT, ÎN VALOARE DE 600 DE MILIOANE DE DOLARI SUA (USD) (IANUARIE 2001)

(38) După cum s-a precizat în Regulamentul provizoriu, s-a concluzionat provizoriu că nu au existat suficiente elemente de probă pentru a se stabili existența unei subvenții, astfel încât s-a decis să nu se instituie măsuri compensatorii împotriva măsurii în cauză. Câteva părți interesate au contestat această concluzie și au solicitat reexaminarea constatărilor provizorii.

(39) Una dintre părțile interesate a afirmat că avantajul care poate face obiectul unor măsuri compensatorii conferit de măsura în cauză nu ar trebui calculat pe baza primelor facturate pentru Hynix, la fel ca în cazul Regulamentului provizoriu. Partea în cauză afirmă că avantajul rezidă în faptul că Hynix nu ar fi putut obține creșterea plafonului de credit pe piață. Aceasta a fost obținută doar pentru că autoritățile publice au dat dispoziții societății KEIC să garanteze creșterea în cauză.

(40) S-a observat că, în conformitate cu informațiile colectate, băncile au crescut plafonul mecanismului D/A (documente contra acceptare) din unicul motiv că această operațiune era garantată de KEIC. Suplimentarea creditului depindea de garanția respectivă. Prima de garanție achitată de Hynix a fost examinată în Regulamentul provizoriu fără să se stabilească nici o subvenție. În momentul adoptării măsurilor provizorii, dosarul nu conținea nici o dovadă peremptorie care să indice că autoritățile publice ar fi dat dispoziții către KEIC să acorde garanția respectivă. În chestionarele care le-au fost transmise, autoritățile publice au fost invitate să precizeze rolul jucat în acordarea garanției către societatea Hynix și, în special, să ofere detalii cu privire la ședințele care au avut loc în acest scop. Li s-a solicitat, în special, să explice rolul Financial Supervisory Service (FSS) ([1]). Aceleași întrebări le-au fost adresate autorităților publice, FSC, FSS și KEIC în cursul vizitei de verificare. Aceste părți au răspuns că nici autoritățile publice, nici FSC și FSS nu erau autorizate să intervină în procesul decizional privind acordarea garanției societății Hynix.

([1]) FSS este o agenție publică, a cărei principală sarcină este să execute controlul financiar sub direcția FSC. FSS este considerat organism public, în sensul articolului 1 alineatul (3) din Regulamentul de bază.

(41) Cu toate acestea, după publicarea Regulamentului provizoriu, au fost obținute noi informații privind ordinul dat către KEIC de autoritățile publice de a garanta suplimentarea cu 600 de milioane de dolari SUA (USD) a mecanismului D/A. Prin urmare, este necesar să se reexamineze concluziile provizorii în consecință. Părțile interesate, și anume Hynix și autoritățile publice coreene, au fost invitate să comenteze noile informații, iar observațiile transmise de acestea au fost luate în considerare.

(42) În conformitate cu concluziile expuse la considerentul 32 din Regulamentul provizoriu confirmate în speță, KEIC este considerat organism public. În plus, după cum s-a enunțat anterior la considerentul 32, ministrul finanțelor și economiei a adresat președinților KEIC și KEB o scrisoare care, la al doilea punct, preciza că „în ceea ce privește acordarea de împrumuturi garantate de D/A, KEIC va asigura temporar soldul D/A care nu sunt negociate". La 30 noiembrie 2000, ministrul comerțului, industriei și energiei a adresat o scrisoare similară directorului general al KEIC, solicitându-i „să acționeze în consecință".

(43) O altă scrisoare, semnată de trei miniștri coreeni, și anume ministrul finanțelor și economiei, ministrul comerțului, industriei și energiei și ministrul planificării și bugetului, a fost adresată acelorași destinatari la 10 ianuarie 2001. Scrisoarea în cauză prezenta concluziile discuției privind achiziția D/A ale societății Hynix, care avusese loc în cursul ședinței miniștrilor economiei din 9 ianuarie 2001, astfel: „(1) KEIC trebuie să asigure D/A ale societății Hynix achiziționate de băncile creditoare până la 30 iunie 2001 pentru o sumă totală de 600 de milioane de USD și (2) în cazul în care fondurile alocate în acest scop de către KEIK se dovedesc insuficiente, i se va furniza un ajutor dintr-o altă sursă de finanțare". Autoritățile publice se angajau astfel la plata unei compensații pentru KEIC în cazul în care aceasta ar fi fost pusă în situația de a plăti garanția în cauză și nu ar fi fost în măsură să o facă pe baza propriilor rezerve pentru riscuri.

(44) Din elementele dosarului rezultă că, în acea perioadă, KEIC considera că Hynix se află în situație de insolvabilitate tehnică. Cu toate acestea, în ședința consiliului de administrație din 1 decembrie 2000, un cadru superior al KEIC a declarat: „am venit să sprijinim această tranzacție, la ordinul ministrului industriei și resurselor" ([1]). Așadar, mai mulți miniștri au dispus asigurarea de către KEIC a extinderii mecanismului D/A. Considerentul 35 expune motivele politice ale deciziei în cauză, astfel cum au fost exprimate de către FSC în cadrul ședinței în care s-au discutat măsurile. KEIC a sprijinit măsurile respective doar pentru că primise ordinul autorităților publice. Dat fiind că băncile care au crescut plafonul de credit au impus condiția ca respectiva creștere să fie garantată, garanția constituia o condiție prealabilă esențială pentru acordarea creditului. Prin urmare, acordarea creditului este o consecință a garanției.

(45) Astfel, garanția a fost acordată de către KEIC la ordinul autorităților publice, care urmăreau un obiectiv de politică publică, și anume ameliorarea situației financiare dificile a societății Hynix, din motive de dezvoltare industrială. În consecință, deși KEIC este organism public, aceasta a fost în special însărcinată de autoritățile publice să exercite o funcție, care este, în mod normal, de resortul autorităților publice, prin practici care le aparțin. Garanția constituie, așadar, o contribuție financiară din partea autorităților publice, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) și al articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul de bază. Garanția în cauză a conferit societății Hynix un avantaj deoarece, în lipsa acesteia, societatea nu ar fi putut beneficia de suplimentarea de 600 de milioane de dolari SUA (USD) a mecanismului D/A. De altfel, faptul că autoritățile publice au asigurat KEIC că, în cazul riscului insolvenței, va primi despăgubiri, demonstrează că prima achitată de societatea Hynix nu acoperea riscul asumat de către KEIC prin garantarea suplimentării mecanismului D/A și constituie, prin urmare, o acțiune necomercială. Autoritățile publice au garantat efectiv riscul de insolvență din partea societății Hynix, fără să solicite nimic în schimb. Din informațiile disponibile reiese că, fără garanția în cauză, băncile nu ar fi acordat mecanismul D/A. În plus, nici o informație nu arată că Hynix ar fi avut posibilitatea să obțină o finanțare de valoare comparabilă din alte surse. S-a considerat că, prin acoperirea garanției, fără să i se fi asociat o primă corespunzătoare, Hynix a beneficiat de un avantaj, în sensul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul de bază. În conformitate cu dispozițiile articolului 6 litera (c) din Regulamentul de bază, deoarece nu s-ar fi obținut un împrumut comercial de valoare comparabilă în lipsa garanției în cauză, garantarea suplimentării mecanismului D/A constituie efectiv o subvenție. Avantajul oferit societății Hynix, și anume valoarea subvenției corespunzătoare suplimentării în cauză este de 600 de milioane de dolari SUA (USD).

(46) În observațiile lor cu privire la concluziile finale comunicate, autoritățile publice și societatea Hynix au afirmat că KEIC nu a furnizat fonduri, ci doar o asigurare pentru Hynix, care achita băncilor dobânzi calculate la rata dobânzii pieței pentru creditele D/A. Prin urmare, avantajul conferit societății Hynix ar trebui să corespundă diferenței de cost, adică diferenței dintre suma plătită de Hynix pentru creditele D/A și suma pe care ar fi plătit-o în lipsa garanției băncii KEIC. S-a observat că avantajul conferit

([1]) Korea Economic Daily, 28 august 2001, în urma divulgării corespondenței oficiale de către membri ai Adunării naționale coreene.

societății Hynix este egal cu valoarea totală a creditelor care nu i-ar fi fost acordate, total sau parțial, în lipsa garanției băncii KEIC acoperite de autoritățile publice. Nu există dovezi că în perioada respectivă Hynix ar fi putut să obțină o altă finanțare fără garanție, iar societatea nu a invocat niciodată o astfel de posibilitate. Așadar, nu există nici o valoare de referință pentru compararea costurilor cerută de părțile în cauză. În plus, Hynix nu achita o primă suplimentară pentru garantarea integrală a valorii totale a creditelor de către autoritățile publice. În aceste circumstanțe, s-a considerat că avantajul conferit societății Hynix este egal cu valoarea totală a garanției asumate de autoritățile publice.

(47) Dat fiind că mecanismul D/A este un mecanism de credit la export și este, prin urmare, subordonat rezultatelor la export, subvenția de 600 de milioane de dolari SUA (USD) este specifică, în sensul articolului 3 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul de bază și poate face, prin urmare, obiectul unor măsuri compensatorii. Întrucât subvenția în cauză este o subvenție la export, valoarea sa ar trebui să fie repartizată în funcție de cifra de afaceri realizată la export, în conformitate cu punctul F litera (b) punctul (i) din orientările Comunității privind calculul valorii subvențiilor în cadrul anchetelor antisubvenții (denumite în continuare „orientări") ([1]). Utilizând metoda de calcul expusă la considerentele 67 și 108 din Regulamentul provizoriu, dar repartizându-se subvenția în funcție de cifra de afaceri realizată la export cu preferință față de cea totală, dat fiind că este vorba despre o subvenție la export, rezultă o subvenție de 5,1 %.

5. PROGRAMUL DE OBLIGAȚIUNI AL KDB (IANUARIE 2001)

(48) În urma publicării regulamentului de instituire a dreptului compensatoriu provizoriu, Hyinx, autoritățile publice coreene și KDB au formulat observații privind concluziile Comisiei referitoare la programul respectiv:

(a) **Avantajul conferit de măsura în cauză**

(49) Hynix, autoritățile publice coreene și KDB au afirmat, în primul rând, că programul KDB se dorea a fi o măsură temporară vizând normalizarea pieței obligațiunilor și nu conferea nici un avantaj societății Hynix. Au susținut absența avantajului, pe motiv că programul a fost aplicat societății Hynix în condițiile și la rata dobânzii existente pe piață. De asemenea, Hynix a afirmat că, în condițiile în care obținuse împrumutul sindicalizat în ianuarie 2001 și capitaluri noi prin emisia de certificate globale de depozit (Global depository receipt, GDR) în mai 2001, nu se putea pretinde că este incapabilă să își refinanțeze obligațiunile pe piețele financiare.

(50) În ceea ce privește argumentul în conformitate cu care programul băncii KDB nu a conferit societății Hynix nici un avantaj, deoarece i-au fost aplicate ratele dobânzii de pe piață, din informațiile comunicate de KDB în răspunsurile date în cadrul chestionarului rezultă faptul că, în urma conversiunii în noi obligațiuni emise în cadrul programului, rata dobânzii era sensibil inferioară ratei inițiale. Pentru obligațiunile emise în ianuarie 2001, diferența era de aproximativ 50 %, reprezentând 10 puncte procentuale, în ciuda faptului că, în condiții de piață normale, obligațiunile care sunt refinanțate, deoarece este de așteptat ca societatea emitentă să nu fie în măsură să le ramburseze, sunt însoțite de rate ale dobânzii mai mari decât pentru titlurile inițiale, pentru a reflecta riscul superior anticipat ([2]). Prin urmare, mijloacele de probă aflate la dosar demonstrează că ratele dobânzii practicate în cadrul programului băncii KDB nu corespundeau ratelor pieței.

(51) În ceea ce privește argumentul în conformitate cu care Hynix putea să-și refinanțeze obligațiunile pe piețele financiare, în special datorită împrumutului sindicalizat și emisiunii de GDR din luna mai, este de remarcat că obligațiunile și împrumuturile sunt instrumente foarte diferite care nu suportă o comparație directă. Condițiile aplicate pe piața coreeană a obligațiunilor erau, în 2001, foarte stricte și nu permiteau societăților cu un rating de credit mediu să își refinanțeze obligațiunile. Astfel cum s-a explicat la considerentul 61 din Regulamentul provizoriu, situația respectivă a fost recunoscută de autoritățile publice coreene în răspunsurile la chestionar. De asemenea, situația a fost confirmată de alte documente disponibile ([3]). Din iulie 2000, condițiile de finanțare de pe piața obligațiunilor au devenit mult mai stricte, indicând un grad mai mare de sensibilitate a investitorilor față de riscurile legate de acordarea de credite societăților, în condițiile unei scăderi bruște a ritmului de creștere economică și a excesului de obligațiuni emise în 1998 sau mai înainte, aflate pe punctul de a ajunge la scadență. Acest fapt a fost urmat de un efort general de „luptă pentru creșterea calității" pe piața locală a obligațiunilor ([4]). Autoritățile publice au afirmat, de asemenea, în răspunsul la chestionar că programul băncii KDB

([1]) JO C 394, 17.12.1998, p. 13.

([2]) Kyunghyang Shinmun Daily, 9 ianuarie 2001; Joong'ang Daily, 7 ianuarie 2001.

([3]) Raportul de control al autorităților publice coreene, p. 14.

([4]) Structural Change in the Corporate Bond Market After the Currency Crisis, BIS Papers nr. 11, Sungmin Kim și Hwan Park, iunie-iulie 2002.

a fost lansat tocmai în scopul de a ajuta unele societăți cu un rating de credit mediu să își refinanțeze obligațiunile la scadență, în condițiile în care refinanțarea le-ar fi fost imposibilă pe piață. În plus, s-a observat o scădere a ratingului de credit pentru Hynix, trecând la 22 ianuarie 2001 de la ratingul de investiții BBB– la ratingul speculativ BB + plasându-se într-o situație foarte delicată din acest punct de vedere.

(52) Este necesar să se pună întrebarea dacă Hynix ar fi putut să își refinanțeze titlurile pe o piață a obligațiunilor străină. Cu toate acestea, nu există indicații că ar fi fost posibil. În perioada anchetei, societatea în cauză nu a sugerat niciodată că ar fi încercat să își refinanțeze obligațiunile pe o piață străină și nici nu a evocat această posibilitate. S-a remarcat că ratingul speculativ B acordat societății Hynix de agenția internațională de rating Standard and Poor's în ianuarie 2001 nu susține o asemenea soluție.

(53) Obligațiunile societății Hynix scadente în 2001 reprezentau peste 3 000 de miliarde de woni coreeni (KRW) ([1]). Societatea a obținut un împrumut sindicalizat de 800 de miliarde de woni coreeni (KRW) din partea băncilor sale creditoare în ianuarie 2001. S-a remarcat, cu toate acestea, că Hynix a solicitat un împrumut de 1 000 de miliarde de woni coreeni (KRW), însă băncile nu au acceptat să îi împrumute decât de 800 de miliarde. După cum s-a explicat la considerentele 30-37, o parte din această sumă, de 300 de miliarde de woni coreeni (KRW), nu i-ar fi fost acordată fără intervenția autorităților publice. Acestea au ordonat către FSC să mărească limitele legale de credit ale unor bănci, care, în lipsa măsurii respective, nu ar fi avut posibilitatea de a-i împrumuta fonduri. Băncile în cauză s-au aflat în aceeași situație după acordarea împrumutului sindicalizat: le era interzis să acorde societății Hynix împrumuturi, fără ca plafoanele lor de credit să fie crescute din nou pentru o tranzacție specifică. S-a remarcat că două dintre cele trei bănci, KEB și KDB, erau creditorii principali ai societății Hynix, fapt care demonstrează că Hynix își epuizase posibilitățile de a obține împrumuturi de la bănci. Nici o informație nu arată că ar fi putut împrumuta fonduri suplimentare, având în vedere suma colosală de care ar fi avut nevoie pentru a-și rambursa obligațiunile la scadență. Într-adevăr, pe parcursul anchetei, Hynix nu a evocat niciodată posibilitatea de a obține fondurile necesare prin contractarea unui împrumut de la alte bănci de pe piață în momentul adoptării măsurilor, și nu a menționat nici o tentativă de a obține un astfel de împrumut.

(54) Din informațiile colectate rezultă, cu privire la participarea băncilor la programul băncii KDB, că la 4 ianuarie 2001 FSC a acordat o derogare colectivă de la limitele de credit pentru toate băncile participante. FSC a afirmat că această derogare, acordată în vederea participării la Fast Track Programme a băncii KDB,era diferită de alte derogări, prin faptul că FSC emisese deja o autorizație prealabilă tuturor băncilor pe baza unei solicitări globale depuse de KDB, în calitate de autoritate publică ([2]). Doar derogarea în cauză, acordată în acest caz pe baza unei interpretări foarte flexibile a Decretului de aplicare a legii bancare, care autorizează FSC să mărească plafoanele de credit în anumite circumstanțe, a permis băncilor să participe la program.

(55) Informațiile disponibile arată, de asemenea, că băncile nu au participat la programul băncii KDB din rațiuni comerciale, ci au fost obligate de autoritățile publice, îngrijorate de efectele macroeconomice ale eventualului faliment al societății Hynix ([3]), după cum atestă exemplul băncii KFB. La 4 ianuarie 2001, această bancă, deținută de Newbrigde Capital (Statele Unite) în proporție de 51 %, a refuzat invitația autorităților publice de a participa la programul băncii KDB, estimând că logica comercială nu justifica acordarea unei creșteri a creditului societății Hynix. Directorul general al băncii KFB a declarat că decizia se baza pe principii stricte de rentabilitate. Achiziționarea de obligațiuni ale unor societăți insolvabile ar fi provocat probleme de gestionare suplimentare ([4]). FSS a declarat că va solicita din nou preluarea obligațiunilor Hyundai de către KFB. În cazul unui nou refuz din partea băncii KFB și în cazul în care acest refuz ar fi cauzat falimentul societăților legate, banca KFB urma să fie trasă la răspundere ([5]). Deoarece KFB își menținea poziția, FSS a avertizat-o că refuzul acesta ar putea să atragă riscul pierderii clientelei ([6]). Ca urmare a faptului că banca a rezistat în continuare, FSS a retras în ziua următoare 77 de milioane de dolari SUA (USD) din conturile băncii KFB ([7]). În conformitate cu Bloomberg, autoritățile publice au amenințat chiar că vor solicita principalelor societăți, clienți ai băncii KFB, încetarea oricărei relații comerciale cu banca respectivă ([8]). În cele din urmă, banca KFB a cedat solicitărilor din partea autorităților publice și a participat la măsurile adoptate. Se reamintește că KFB nu a cooperat la anchetă, deoarece nu a autorizat verificarea la fața locului a răspunsurilor la chestionar (a se vedea considerentul 18).

([1]) Este interesant de observat că măsurile vizate de anchetă, și anume împrumutul sindicalizat în valoare de 800 de miliarde de woni coreeni (KRW), refinanțarea în valoare de 1 200 de miliarde de woni coreeni (KRW) prin programul KDB și obligațiunile convertibile în valoare de 1 000 de miliarde de woni coreeni (KRW) achiziționate de băncile creditoare în iunie 2001 însumează un total de 3 000 de miliarde de woni coreeni (KRW).

([2]) Raportul de control al autorităților publice coreene, punctele 16-17.

([3]) În ianuarie 2001, un înalt funcționar coreean ar fi declarat:„Hyundai este diferită de Daewoo. Filialele sale în sectoarele semiconductoarelor și construcțiilor constituie coloana vertebrală a industriei coreene. Întreprinderile respective dețin o vastă cotă a pieței sectorului lor de activitate și sunt strâns legate de alte societăți naționale. Societățile acestea nu trebuie să fie sacrificate pentru respectarea principiilor pieței."

([4]) Korea Times, 29 ianuarie 2001.

([5]) Korea Economic Daily, 6 ianuarie 2001.

([6]) Wall Street Journal, 29 ianuarie 2001.

([7]) Business Week Online, 9 aprilie 2001.

([8]) Bloomberg, 31 ianuarie 2001.

(56) În ceea ce privește GDR, se admite că Hynix a obținut, în iunie 2001, fonduri de pe piața de capital pe baza respectivului instrument. Cu toate acestea, în perioada respectivă, 80 % din obligațiunile societății Hynix finanțate prin programul băncii KDB erau scadente și fuseseră deja răscumpărate de banca KDB. Emisiunea de GDR era, prin urmare, inutilă pentru aceste obligațiuni și, din ianuarie 2001, Hynix a trebuit să găsească un nou mod de a le finanța. Emisiunea de GDR nu este, prin urmare, o dovadă în sine a faptului că Hynix ar fi avut acces la piețele de capital în ianuarie 2001. În plus, fără programul băncii KDB, Hynix ar fi ajuns la faliment înainte de emisiunea de GDR, din motiv de neplată a obligațiunilor. Este important să se precizeze că, astfel cum s-a explicat la considerentele 73-76 din Regulamentul provizoriu, cursul acțiunilor Hynix s-a prăbușit aproape imediat după emisiunea din iunie 2001, antrenând pierderi considerabile pentru investitori. Hynix nu mai avea, prin urmare, posibilitatea de a obține capital pe piața bursieră, mai ales în condițiile în care nivelul pasivelor sale externe ajungea, în iulie 2001, la 7 200 de woni coreeni (KRW).

(57) Momentul adoptării măsurilor este, într-adevăr, un element important. Este important de subliniat că decizia investitorilor de a achiziționa GDR ale societății Hynix în iunie ar fi putut fi influențată de faptul că marea parte a datoriilor scadente ale societății fusese anulată între ianuarie și iunie 2001 de programul KDB inspirat de autoritățile publice. Programul în cauză era de mare notorietate și fusese comentat pe larg de opinia publică. Prospectul de emisiune de GDR face, de asemenea, referire la faptul că o sumă de 2 900 de miliarde de woni coreeni (KRW) trebuia să rămână disponibilă în cadrul programului băncii KDB pentru refinanțarea obligațiunilor scadente în 2001. Prin urmare, decizia investitorilor de a achiziționa GDR emise de societatea Hynix în iunie 2001 avea toate șansele să fi fost influențată de convingerea că autoritățile publice vor continua să împiedice falimentul societății [1]. Acest fapt este evocat și la considerentul 44 din Regulamentul provizoriu. Prin urmare, din elementele dosarului reiese că programul băncii KDB ar fi putut influența decizia investitorilor în iunie 2001.

(58) Se observă că, în ceea ce privește argumentul societății Hynix în conformitate cu care obligațiunile sale au fost revândute programului CBO/CLO în aceleași condiții ca obligațiunile altor societăți participante, condițiile programului CBO/CLO [2] în curs erau foarte diferite și nu se puteau aplica societății Hynix.

(59) Programul CBO fusese lansat pentru a spori finanțarea prin credit obligatar a societăților de dimensiuni relativ mici cu un rating de credit mediocru. Hynix nu avea dreptul să beneficieze de programul CBO, din cauza dimensiunii sale. În plus, nu avea dreptul să vândă același volum de obligațiuni programului, din cauza limitelor de concentrare, care impun ca obligațiunile unei întreprinderi date să nu poată reprezenta mai mult de 10 % din totalul portofoliului de obligațiuni subiacent al CBO/CLO. S-a observat, de asemenea, cumpărarea tuturor obligațiunilor societății Hynix de către banca KDB, inclusiv a acelora pe care Hynix le declara destinate programului CBO. Chiar și după încheierea programului, banca KDB mai deținea obligațiuni ale societății Hynix destinate vânzării programului CBO. Banca KDB a întârziat vânzarea obligațiunilor în cauză și și-a menținut controlul asupra acestora, chiar și după ce au fost investite în programul CBO, asigurând înlocuirea lor cu noi obligațiuni pe termen lung atunci când Hynix nu era în măsură să le ramburseze la scadență. Korea Credit Guarantee Fund (KCGF) [3] a crescut, de asemenea, nivelul garanției pentru programul CBO de la 34 % la 53 % pentru a ține cont de includerea programului băncii KDB. Nu se poate afirma, prin urmare, că au fost aplicate modalitățile și condițiile normale ale programului în cazul obligațiunilor societății Hynix. În realitate, acestea au beneficiat de un tratament foarte diferit.

(60) Programul băncii KDB s-a derulat într-un mod foarte diferit față de tranzacțiile comparabile de pe piață. KDB, în conformitate cu programul, a achiziționat toate obligațiunile scadente, le-a convertit în obligațiuni beneficiind de o rată a dobânzii net inferioară celei aferente obligațiunilor inițiale și le-a plasat 20 % băncilor creditoare și 70 % în programul CBO/CLO. În plus, condițiile aplicate erau foarte diferite de cele ale programului CBO/CLO, în special datorită garanțiilor suplimentare oferite de stat. Obligațiunile nu au fost vândute printr-o ofertă publică, ci printr-un plasament privat la creditorii existenți. Aceasta nu corespunde unei refinanțări a obligațiunilor în condițiile pieței.

(61) Banca KDB a afirmat, de asemenea, că programul său nu este o subvenție, întrucât deciziile sale de finanțare și de utilizare a fondurilor erau luate din rațiuni de ordin comercial, și întrucât exercita o activitate cu scop lucrativ axată pe finanțarea întreprinderilor.

(62) S-a constatat că, în ceea ce privește argumentul băncii KDB, în conformitate cu care programul său nu constituie o subvenție datorită naturii activităților sale, considerentele 55-59 din Regulamentul provizoriu expun rațiunile pentru care finanțarea oferită de banca KDB constituie o contribuție financiară din partea autorităților publice, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul de bază. Deoarece observațiile formulate de KDB nu conțineau nici un element de probă nou de natură să modifice analiza efectuată în Regulamentul provizoriu, concluziile expuse la considerentele 55-59 din acest regulament sunt confirmate.

(1) Reuters English News Service, 13 iunie 2001.

(2) „Collateralised Bond Obligations” și „collateralised loan obligations”.

(3) KCGF este un organism special, proprietate a autorităților publice.

(63) Din explicațiile date la considerentele 50-62 reiese că programul băncii KDB a conferit societății Hynix un avantaj, mai ales ținând cont de faptul că nu avea acces la nici o altă sursă de finanțare pe piață. Hynix nu era în măsură să își finanțeze obligațiunile scadente prin intermediul creditelor bancare. Practic, Hynix epuizase această posibilitate datorită îndatorării deja excesive față de băncile sale creditoare și dificultăților financiare care nu îi permiteau obținerea unui credit de la o altă bancă. De asemenea, acestei societăți îi era imposibil să își refinanțeze obligațiunile scadente pe piața obligațiunilor, întrucât ratingul său de credit modest nu permitea acceptarea obligațiunilor în cauză pe piață, astfel cum autoritățile publice au admis acest lucru în răspunsul la chestionar. Din considerentele menționate anterior, concluziile privind existența unui avantaj și, prin urmare, a unei subvenții, expuse la considerentul 61 din Regulamentul provizoriu sunt confirmate.

(b) **Specificitatea**

(64) În al doilea rând, societatea Hynix, autoritățile publice coreene și banca KDB au afirmat că programul băncii KDB nu este specific. În conformitate cu Hynix, Comisia nu a explicat, prin intermediul unei analize a modalităților și condițiilor programului, motivele pentru care considera că participarea mai multor societăți din grupul Hyundai în cadrul programului constituie o dovadă a specificității. Hynix a adăugat că programul băncii KDB nu este specific, deoarece obligațiunile sale fuseseră revândute programului CBO/CLO în aceleași condiții ca cele ale altor societăți participante.

(65) Astfel cum s-a explicat la considerentele 62-64 din Regulamentul provizoriu, s-a concluzionat că în cazul în care programul băncii KDB nu este specific în drept, în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de bază, el era specific *de facto*, în sensul articolului 3 alineatul (2) litera (c) din același regulament, deoarece trei dintre cele patru condiții enunțate în dispoziția în cauză erau îndeplinite, și anume utilizarea programului de un număr limitat de întreprinderi, utilizarea dominantă de către anumite întreprinderi și acordarea anumitor întreprinderi de subvenții disproporționate ca valoare. Dat fiind că specificitatea în drept nu a fost susținută, nu este utilă analizarea mai aprofundată a modalităților și condițiilor programului. Cu toate acestea, numărul de întreprinderi care îndeplinesc criteriile de eligibilitate și pot astfel solicita participarea la program este relevant. S-a concluzionat, cu privire la specificitatea *de facto*, că doar șase societăți, dintre care patru aparținând grupului Hyundai, au beneficiat de program, și că Hynix a absorbit 41 % din fondurile disponibile. S-a precizat că, în conformitate cu informațiile colectate, peste 200 de întreprinderi coreene îndeplineau criteriile de eligibilitate ale programului. Având în vedere numărul foarte mare de potențiali beneficiari, marea proporție de participanți aparținând grupului Hyundai și absorbirea, de către Hynix, a celei mai mari părți din bugetul programului, corespund în mod clar criteriilor de specificitate prevăzute la articolul 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de bază.

(66) Autoritățile publice și banca KDB au afirmat, de asemenea, că societățile participante au fost selectate în mod transparent și obiectiv și că numărul mare de societăți participante aparținând grupului Hyundai era o pură coincidență.

(67) Chestionarele care le-au fost adresate solicitau autorităților publice și băncii KDB să transmită procesele-verbale ale ședințelor în cursul cărora s-a discutat selecția societăților beneficiare, precum și o copie a deciziei de motivare a selectării societății Hynix. Atât autoritățile publice, cât și banca KDB au afirmat că nu întocmeau astfel de documente și că, prin urmare, le era imposibil să le furnizeze [1]. Derularea procedurii de selecție și maniera în care Creditor Financial Institutions Council [2] (CFIC), organismul responsabil, a făcut uz de puterea sa discreționară la selectarea participanților, nu au putut să fie astfel verificate.

(68) În fapt, reiese din informațiile disponibile că autoritățile publice au făcut uz, în mod deschis, de puterea lor discreționară pentru preselecția societății Hynix în rândul beneficiarilor și pentru a concentra avantajul conferit de program asupra societăților din grupul Hyundai. S-a remarcat că banca KDB a anunțat, într-un comunicat de presă, că va cumpăra obligațiunile scadente ale societății Hynix în ianuarie și lunile următoare, înainte ca Hynix să fi fost oficial inclusă printre societățile participante [3]. În plus, în conformitate cu informațiile comunicate de banca KDB, CFIC decidea lunar obligațiunile care urmau să fie refinanțate. Este, așadar, surprinzător că banca KDB a putut anunța, chiar la începutul lui ianuarie, că va refinanța obligațiunile societății Hynix în cursul lunilor următoare.

[1] Documentul intitulat „Summay of the meeting of 4 January 2001 to discuss the KDB Fast Track Programme" descrie funcționarea programului, dar nu explică în ce fel și pe ce bază au fost selecționate societățile participante.

[2] CFIC reunește reprezentanții KDB, Korea Credit Guarantee Fund și ai băncilor creditoare.

[3] „KDB to acquire Hyundai Electronics Bonds" (KDB va achiziționa obligațiuni Hyundai Electronics), comunicat de presă al KDB, 3 ianuarie 2001.

(69) La anunțarea participanților la program, numeroase voci au denunțat lipsa de transparență și absența analizării admisibilității care au caracterizat procedura de selecție ([1]). Alte societăți, precum filialele grupurilor Hanwha și Hanjin și Dongkuk Steel nu au fost incluse, deși se găseau într-o situație similară situației societății Hynix, din punctul de vedere al ratingului de credit (BBB) și al numărului de obligațiuni scadente simultan. Autoritățile responsabile de selecție nu au furnizat nici o explicație sau justificare în această privință.

(70) Din considerentele enumerate anterior, deoarece programul băncii KDB îndeplinea deja, în conformitate cu cele stabilite de Comisie la considerentele 63 și 64 din Regulamentul provizoriu, unele dintre criteriile prevăzute la articolul 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de bază, s-a concluzionat, de asemenea, că acest program este specific *de facto,* în temeiul unui alt criteriu stabilit la articolul 3 alineatul (2) litera (c), și anume modul în care autoritatea care acordă subvenția și-a exercitat puterea discreționară în decizia de acordare a unei subvenții.

(c) **Eliminarea subvenției**

(71) În al treilea rând, Hynix afirmă că programul băncii KDB durând doar un an, a fost deja eliminat și nu poate, prin urmare, să facă obiectul unor drepturi compensatorii, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul de bază.

(72) S-a remarcat că programul băncii KDB constituie o subvenție nerecurentă care, în această calitate, conferă un avantaj societății. Prin urmare, în prezentul context, nu se poate pune problema eliminării. În cauza granulelor PET ([2]) originare din India, invocată de Hynix, care o consideră un precedent util, subvenția era o subvenție recurentă subordonată exportului produsului supus anchetei. Odată încheiat programul de subvenții la export, produsul exportat nu a mai beneficiat de subvenție. Așadar, subvenția în cauză era de o cu totul altă natură, iar cauza granulelor PET nu aduce nici o clarificare utilă pentru evaluarea programului băncii KDB.

(73) Din considerentele enumerate anterior, întrucât avantajul oferit de programul băncii KDB este o subvenție nerecurentă repartizată pe o perioadă de cinci ani, nu a existat eliminarea subvenției, la terminarea programului, în sensul articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul de bază. Practic, subvenția fiind deja acordată, ea continuă să confere un avantaj pe durata întregii perioade de repartizare.

(d) **Calculul subvenției**

(74) Cu privire la calculul subvenției, Hynix și autoritățile publice au afirmat că ratele dobânzii programului ar fi trebuit să fie comparate de către Comisie cu ratele pieței, iar împrumuturile să nu se considere ca fiind subvenții. În plus, Hynix a afirmat că doar 10 % din obligațiunile refinanțate au fost asumate de banca KDB și că doar respectivele obligațiuni ar trebui considerate subvenții. În plus, obligațiunile băncii KDB fiind restructurate în octombrie 2001, ele nu ar trebui să fie contabilizate de două ori în valoarea subvenției.

(75) Cu privire la prima observație referitoare la compararea ratelor dobânzii, Comisia a expus la considerentul 66 din Regulamentul provizoriu, rațiunile deciziei sale de a nu proceda astfel pentru calcularea valorii subvenției. În conformitate cu articolul 5 din Regulamentul de bază, subvenția se calculează ca avantaj acordat beneficiarului. Astfel cum s-a explicat la considerentele 50-63, avantajul conferit societății Hynix nu a fost conferit de ratele dobânzii aplicate în cadrul programului băncii KDB, ci rezidă în faptul că, în lipsa programului respectiv, Hynix ar fi fost obligată să își ramburseze obligațiunile și ar fi intrat în faliment, deoarece nu dispunea de lichiditățile necesare acestui scop. Hynix nu putea să apeleze la nici o altă sursă de finanțare, iar elementele dosarului arată că programul băncii KDB a fost creat în acest scop precis. KDB, prin răscumpărarea în locul societății Hynix a obligațiunilor scadente ale acesteia, în condițiile în care nici un operator de pe piață nu era dispus să îi acorde respectivei societăți mijloacele de finanțare ale operațiunii în cauză, i-a conferit un avantaj acesteia. S-a stabilit, prin urmare, că suma oferită de banca KDB pentru achiziționarea obligațiunilor societății Hynix constituie subvenția.

(76) Cu privire la faptul că împrumuturile au fost considerate subvenții, situația trebuie să fie apreciată din punctul de vedere al autorității care acordă subvenția în momentul în care ea face acest lucru. Punctul E litera (b) punctul (v) din orientări prevede că, în cazul în care este deja evident, în momentul acordării unui împrumut, că autoritatea care îl acordă nu își va recupera fondurile, împrumutul trebuie să fie considerat o subvenție. În cazul de față, cu toate că finanțarea acordată de banca KDB în cadrul programului

([1]) Chosun Daily, 7 ianuarie 2001; Kyunghyang Shinmun Daily, 9 ianuarie 2001.

([2]) Regulamentul (CE) nr. 2603/2000 al Consiliului din 27 noiembrie 2000 (JO L 301, 30.11.2000, p. 1).

nu corespunde exact unui „împrumut", este vorba despre o tranzacție foarte similară și trebuie să i se aplice același principiu. Se pune întrebarea dacă banca KDB avea în vedere să își recupereze fondurile sau nu. Din elementele dosarului rezultă că, în momentul în care banca KDB și-a asumat datoriile societății Hynix, era evident că nu își va recupera fondurile destinate achiziției de obligațiuni. În fapt, din informațiile colectate rezultă că banca KDB nici măcar nu prevăzuse recuperarea fondurilor. Într-adevăr, bugetul inițial total al programului era de 6 200 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW), din care KDB destina deja aproape jumătate, adică 2 900 de woni sud-coreeni (KRW) achiziției obligațiunilor societății Hynix. Programul nu a fost creat pentru obținerea unui profit, și nici măcar pentru a atinge un punct de echilibru. Programul prevedea doar o sumă considerabilă destinată răscumpărării obligațiunilor scadente ale societăților selectate. În plus, chiar și în cazul în care banca KDB ar fi estimat că va recupera cheltuielile, era evident, în momentul în care a fost acordată finanțarea, că societatea Hynix nu era capabilă să o ramburseze. Societatea era extrem de îndatorată, iar KDB a trebuit să intervină tocmai pentru că Hynix nu dispunea de fondurile necesare pentru rambursarea obligațiunilor scadente, și nu avea posibilitatea de a le procura de pe piață. Este necesar, de asemenea, să se observe că suma prevăzută inițial pentru achiziționarea obligațiunilor societății Hynix era considerabilă în raport cu cifra sa de afaceri. Într-adevăr, suma de 2 900 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) reprezenta mai mult de 70 % din cifra sa de afaceri din 2001.

(77) A devenit evident, pe parcursul programului, că Hynix nu ar fi în măsură să ramburseze această nouă finanțare, întrucât situația sa era examinată lunar atunci când băncile decideau ce obligațiuni vor achiziționa. Ratingul de credit al societății Hynix scăzuse deja la 22 ianuarie 2001, imediat după selectarea sa în cadrul programului și, încă o dată în martie, când programul era în curs. Decizia din ianuarie privind achizițiile de obligațiuni ce trebuie efectuate ar fi trebuit deja să țină cont de ratingul speculativ atribuit societății Hynix la sfârșitul acestei luni. În martie 2001, ratingul societății Hynix a fost redus la B–, ceea ce, în conformitate cu criteriile aplicabile în cadrul programului, ar fi trebuit să îi interzică accesul la program. Cu toate acestea, atât în ianuarie, cât și în martie, KDB a finanțat obligațiunile societății Hynix fără a ține cont de deteriorarea situației sale reflectată prin scăderea ratingului. În plus, dosarul nu conține nici un element de probă care să indice faptul că banca KDB a recuperat sume mai mari decât cele pe care se presupunea că Hynix i le-ar plăti, în conformitate cu condițiile programului ([1]). În conformitate cu cele explicate la considerentul 65 din Regulamentul provizoriu, sumele au fost luate în cont și deduse, cu titlu provizoriu.

(78) Se reamintește, cu privire la al doilea argument al societății Hynix, care susține că banca KDB deținea doar 10 % din obligațiunile refinanțate și că doar acestea trebuiau să fie considerate subvenție, că o subvenție este o contribuție financiară din partea autorităților publice care conferă un avantaj. Astfel cum s-a indicat la considerentul 48 din Regulamentul provizoriu, KDB trebuia, într-o primă etapă, să achiziționeze toate obligațiunile scadente cuprinse în program ([2]). Avantajul conferit societății Hynix prin această contribuție financiară rezidă în faptul că obligațiunile în cauză au fost achiziționate de către KDB pentru Hynix: în cazul în care tranzacția ar fi fost realizată în condiții normale de piață, Hynix ar fi trebuit să își asume contribuția financiară a băncii KDB. Valoarea avantajului determină valoarea subvenției. Faptul că, în condițiile programului, KDB nu ar fi trebuit, în cele din urmă, să păstreze decât 10 % din obligațiuni, nu modifică în nici un fel această concluzie, deoarece KDB a oferit o sumă mult mai mare, asumându-și astfel datoriile și riscurile legate de achiziționarea tuturor obligațiunilor refinanțate.

(79) În al treilea rând, societatea Hynix afirmă că, întrucât obligațiunile băncii KDB au fost restructurate în octombrie 2001, ele nu ar fi trebuit să fie contabilizate de două ori la calculul valorii subvenției. S-a observat că o verificare a informațiilor disponibile a arătat că obligațiuni din cadrul programului, în valoare de 59,4 miliarde de woni sud-coreeni (KRW), au fost schimbate efectiv contra participații la capitalul social. Astfel cum s-a explicat la considerentul 166, această sumă a fost dedusă din suma totală imputată programului din octombrie 2001 ([3]). Hynix a afirmat, de asemenea, că o parte din obligațiunile băncii KDB deținute de bănci făceau parte din obligațiunile convertibile achiziționate de către bănci în iunie 2001. Prin urmare, suma corespunzătoare obligațiunilor menționate anterior ar trebui să fie dedusă din suma corespunzătoare obligațiunilor convertibile, în scopul de a evita dubla contabilizare. S-a observat că toate obligațiunile convertibile achiziționate în iunie 2001 au fost schimbate în capital social în octombrie 2001 și că suma corespunzătoare respectivelor obligațiuni convertibile, printre care și obligațiunile băncii KDB, a fost dedusă, astfel cum s-a explicat la considerentul 166.

([1]) Societatea participantă trebuia să răscumpere 3 % din CBO și 5 % din CLO emise în cadrul programului. A se vedea considerentul 48 din Regulamentul provizoriu.

([2]) Programul acoperă 80 % din obligațiunile scadente într-o anumită perioadă. Hynix rambursează restul de 20 % în condițiile programului.

([3]) Din informațiile disponibile în iunie 2002 reiese, de asemenea, că KDB încă deținea obligațiuni cuprinse în program în valoare de 82,4 miliarde de woni sud-coreeni (KRW).

(80) Din rațiunile prezentate la considerentele 50-79, se poate concluziona că programul băncii KDB a conferit societății Hynix un avantaj, întrucât Hynix nu avea acces la nici o altă sursă de finanțare comparabilă pe piață. Hynix nu era în măsură să își finanțeze obligațiunile scadente prin intermediul împrumuturilor bancare, deoarece își epuizase această posibilitate, iar ratingul său de credit scăzut îi interzicea orice refinanțare a creanțelor sale pe piața obligațiunilor. Finanțarea acordată prin programul băncii KDB constituie, așadar, o subvenție, în sensul articolului 2 din Regulamentul de bază. S-a constatat că această subvenție este specifică *de facto* pentru Hynix și poate face, prin urmare, obiectul unor măsuri compensatorii, în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul de bază. În temeiul articolului 5 din Regulamentul de bază, valoarea subvenției corespunde valorii avantajului, echivalent valorii finanțării acordate în cadrul programului. Prin urmare, concluziile și valoarea subvenției de 4,9 % prevăzute la considerentul 67 din Regulamentul provizoriu în cazul programului băncii KDB se confirmă.

6. ACHIZIȚIONAREA DE OBLIGAȚIUNI ÎN VALOARE DE 1 000 DE MILIARDE DE WONI SUD-COREENI (KRW) DE CĂTRE BĂNCILE CREDITOARE ȘI PRIMA REFINANȚARE (MAI 2001)

(81) Cu titlu provizoriu, în Regulamentul provizoriu s-a ajuns la concluzia că nu existau suficiente elemente de probă pentru a se determina existența unei subvenții și, prin urmare, s-a decis să nu se instituie măsuri compensatorii împotriva programului menționat anterior. Unele dintre părțile interesate au contestat respectiva constatare provizorie și au solicitat reexaminarea acesteia. Una dintre părți a afirmat că, în cazul societății Hynix, condițiile aplicate nu erau în conformitate cu situația sa financiară și, prin urmare, nu au fost fixate în condițiile pieței. De asemenea, în conformitate cu părerea aceleiași părți, autoritățile publice coreene au influențat băncile creditoare și succesul măsurilor în cauză.

(82) O altă parte interesată a afirmat că, datorită situației sale financiare dificile, Hynix nu ar fi putut obține ajutor financiar în mai 2001 fără intervenția autorităților publice care au ordonat participarea creditorilor societății Hynix la achiziționarea de obligațiuni. În sprijinul afirmațiilor sale, partea în cauză a făcut referire la o ședință, convocată la 10 martie 2001 de autoritățile publice și la care au participat funcționari, președinții băncilor creditoare ale societății Hynix, reprezentanții FSC și președintele societății Hynix.

(83) În chestionarele care le-au fost transmise, autorităților publice coreene li s-a solicitat să precizeze dacă au intervenit în decizia băncilor de a lansa măsurile din mai 2001. Aceeași întrebare apărea în chestionarele adresate băncilor. Au fost solicitate, de asemenea, procesele-verbale ale ședințelor la care au asistat autoritățile publice. Toate părțile au răspuns că autoritățile publice nu au fost implicate în nici un fel în restructurarea din luna mai. Prin urmare, informații cu privire la existența unor astfel de contacte nu au fost disponibile și nu au putut să fie luate în considerare în cursul anchetei care a precedat adoptarea concluziilor provizorii, și nici să fie verificate în cursul vizitelor de verificare.

(84) După publicarea concluziilor provizorii, părți interesate au comunicat informații din surse secundare, incluzând articole de presă, din care reieșea existența unor astfel de contacte. Informațiile respective se refereau la ședințe care avuseseră loc la date precise și la contactele dintre bănci și reprezentanții FSC și FSS. Hynix și autoritățile publice coreene au fost invitate să examineze și să comenteze informațiile respective. Acestora le-a fost imposibil să combată informațiile în cauză. În fapt, părțile au admis în mod expres că reprezentanți ai FSS au asistat la ședința din 10 martie 2001 și au menținut contacte cu băncile în cadrul măsurilor, în conformitate cu noile informații.

(85) S-a remarcat faptul că noile dovezi și confirmarea veracității lor de către părțile interesate erau în contradicție cu declarațiile făcute la începutul anchetei de autoritățile publice, reprezentanții FSC și FSS și de băncile implicate. Autoritățile publice și băncile au susținut în permanență că nici un organism public nu era implicat în măsurile din mai 2001, adăugând că FSC și FSS s-au limitat la a controla instituțiile financiare și nu au intervenit în nici un fel în activitățile cotidiene ale băncilor. S-a considerat că necomunicarea informațiilor a împiedicat ancheta, în sensul articolului 28 din Regulamentul de bază care dispune că, în astfel de condiții, concluziile se pot fonda pe cele mai bune date disponibile. Părțile în cauză au fost informate asupra consecințelor lipsei lor de cooperare. S-a remarcat, de asemenea, că Citibank Seul, consilier financiar al societății Hynix în perioada respectivă, nu a cooperat pe deplin la anchetă.Citibank a explicat că respectiva lipsă de

cooperare se datora intervenției societății Hynix. În calitatea sa de consilier financiar al societății Hynix în perioada adoptării măsurilor în cauză, Citibank deținea informații importante privind atât situația financiară a societății, cât și măsurile vizate de anchetă. Se consideră că, prin neautorizarea cooperării Citibank și prin împiedicarea examinării informațiilor deținute de respectiva bancă, și Hynix a împiedicat în mod grav ancheta. Având în vedere lipsa de cooperare a părților privind informațiile cu privire la măsurile adoptate în mai 2001 și ținând cont de noile informații obținute după instituirea drepturilor provizorii, care nu au fost combătute, este cazul să se reexamineze concluziile provizorii pe baza noilor dovezi și a celor mai bune date disponibile.

(86) Din ansamblul dosarului, rezultă că, din noiembrie 2000, autoritățile publice coreene au dat dispoziții băncilor și altor instituții să adopte măsuri de combatere a problemelor privind lichiditatea ale societății Hynix și de promovare a politicii în domeniul industriei electronice. Intervenția în acest sens a fost confirmată pentru toate măsurile evocate anterior în prezentul regulament. S-a remarcat, de asemenea, că situația financiară a societății Hynix a continuat să se deterioreze de la an la an, în ciuda măsurilor adoptate. Ratingul societății Hynix a retrogradat până la B– în martie 2001. Nu există, prin urmare, nici un motiv pentru a se presupune că autoritățile publice și-au retras brusc sprijinul în acest context tot mai nefavorabil. Din contră, este îndreptățită opinia că autoritățile publice au continuat să-i acorde sprijin, cu atât mai mult cu cât situația financiară a societății continuând să se agraveze, aceasta nu avea posibilitatea de a obține fonduri pe piață.

(87) Astfel cum s-a explicat mai sus în cadrul examinării celor trei măsuri deja analizate, Hynix își epuizase posibilitățile de a obține împrumuturi bancare din ianuarie 2001, din cauza îndatorării excesive față de băncile sale creditoare principale și a ratingului de credit slab. În martie 2001, ratingul său retrogradase și mai mult, iar gradul de îndatorare crescuse, ca urmare a dispozițiilor date unor bănci de către autoritățile publice de a crește plafoanele prudențiale de credit. Hynix nu a plătit dobânzile scadente ale împrumutului sindicalizat acordat în ianuarie 2001, iar datoriile sale continuau să se acumuleze, în ciuda tuturor măsurilor adoptate în vederea ameliorării situației sale. În aceste circumstanțe, nimic nu indică faptul că Hynix ar fi putut să obțină un împrumut pe piață. Pe parcursul procedurii, societatea nu a evocat niciodată această posibilitate sau aceea de a fi încercat în vreun fel să obțină alte împrumuturi pe piața coreeană sau pe piețele internaționale.

(88) Din informațiile colectate rezultă că logica comercială nu justifica în nici un fel achiziționarea de către bănci a obligațiunilor convertibile ale societății Hynix, în valoare de 1 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) în iunie 2001. Elementele de probă disponibile arată că obligațiunile au fost achiziționate în scopul de a oferi societății Hynix lichiditățile necesare pentru a-și acoperi datoriile existente. Băncile au admis incapacitatea societății de a asigura rambursarea datoriilor încă de la începutul lunii mai 2001. În rezoluția băncii CFIC din 7 mai 2001, s-a afirmat că Hynix nu fusese în măsură să își onoreze, în primul trimestru al anului 2001, angajamentele care decurgeau din împrumutul sindicalizat și că era foarte probabil să nu reușească să le onoreze nici în al doilea trimestru. În temeiul articolului 12 din contractul de credit, era vorba despre neîndeplinirea angajamentelor. Cu toate acestea, pentru evitarea problemelor conexe, precum neîndeplinirea încrucișată a obligațiilor, articolul 11 din contractul de împrumut nu a fost aplicat în primele doua trimestre ale anului 2001. Astfel, băncile au scutit societatea Hynix de consecințele neîndeplinirii obligațiilor sale prevăzute în contractul de împrumut, și i-au acordat chiar o nouă finanțare, prin achiziționarea obligațiunilor convertibile în iunie 2001.

(89) Mai multe bănci creditoare ale societății Hynix și-au crescut provizioanele pentru pierderi din credite pentru societatea în cauză ([1]). KorAm Bank, Hana Bank, Shinhan Bank și Kookmin Bank le-au crescut cu 25 % înainte de a participa la achiziționarea de obligațiuni convertibile din iunie 2001. În trimestrul al treilea al anului 2001, băncile menționate anterior clasificaseră 60 % sau mai mult din împrumuturile oferite societății Hynix în rândul creditelor neproductive. Se reamintește că trei dintre aceste bănci nu au cooperat la anchetă (a se vedea considerentul 18).

(90) Băncile au achiziționat obligațiunile convertibile la 20 iunie 2001. S-a observat că între 15 și 20 iunie, cursul acțiunilor societății Hynix s-a prăbușit, fapt care nu a împiedicat băncile să achiziționeze obligațiunile convertibile, cu toate că ar fi trebuit să știe că nu își vor recupera fondurile ([2]). Într-o singură lună, băncile au înregistrat pierderi enorme aferente obligațiunilor în cauză. Cursul acțiunilor societății Hynix a scăzut puternic, iar băncile au înscris o parte din prețul de acceptare al obligațiunilor convertibile ale societății Hynix la pierderi, în momentul regularizării conturilor acestora, la sfârșitul lui iunie 2001.

([1]) Shinhan Bank, ING Barings, 24 aprilie 2001; KorAm Bank, ING Barings, 26 septembrie 2001; Hana Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 30 octombrie 2001; Kookmin Bank, Morgan Stanley, Dean Witter, 24 octombrie 2001.

([2]) S-a observat că obligațiunile convertibile achiziționate în mai 2001 au fost schimbate în capital social sau scoase din bilanț după câteva luni de către bănci, în cadrul programului de restructurare din octombrie 2001.

(91) Informațiile obținute după publicarea măsurilor provizorii, pe care părțile nu le-au respins, indică faptul că băncile creditoare au fost în contact cu autoritățile publice între martie și mai 2001. În conformitate cu aceste informații, ședința din 10 martie 2001 prevăzută la considerentul 82 a avut drept scop convingerea băncilor să susțină societățile din grupul Hyundai ([1]). Atunci când anumite bănci și-au exprimat reticența privind susținerea societății Hynix, deoarece le îngrijora deteriorarea credibilității acesteia pe plan extern și încălcarea plafoanelor de credit, funcționarii financiari ai autorităților publice au convins totuși băncile să-i acorde sprijinul ([2]). S-a raportat că, la 24 aprilie 2001, Hyundai Creditors' Association a decis să nu achiziționeze obligațiunile convertibile în valoare de 1 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW), cum îi solicita Hynix. Societatea nu dispunea de lichiditățile necesare pentru a-și rambursa datoriile scadente, iar venitul din emisiunea de obligațiuni convertibile, în valoare de 1 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW), urma să asigure rambursarea datoriilor existente. Președinții băncilor creditoare, în special KEB, KDB și Chohung Bank, s-au reunit la 23 aprilie 2001. Majoritatea participanților la această ședință se opuneau achiziționării de obligațiuni convertibile în valoare de 1 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) ([3]). În aceeași zi, directorul general al Citibank a solicitat oficial autorităților publice acordarea unui sprijin financiar pentru societatea Hynix, solicitare întâmpinată favorabil de președintele FSC. Citibank, consilierul financiar al societății Hynix la momentul respectiv, a organizat măsurile din mai 2001. S-a raportat că, în contextul respectiv, acordarea unui sprijin financiar societății Hynix, în special acceptarea obligațiunilor sale convertibile ([4]), devenea mai probabilă. Se reamintește, de asemenea, că nici Citibank nu a cooperat la anchetă (a se vedea considerentul 18).

(92) S-a raportat că una dintre băncile care nu au cooperat la anchetă, KorAm Bank, a refuzat să achiziționeze partea sa din respectivele obligațiuni convertibile, pe motiv că Hynix nu își luase angajamentul formal de a se strădui să își reducă datoriile. S-a observat, din cele raportate Comisiei, că FSS a reacționat afirmând că nu va scuza refuzul în cauză și va lua măsuri drastice împotriva băncii, cum ar fi, de exemplu, respingerea unor noi instrumente financiare sau un audit mai strict al activităților băncii. În urma avertismentului respectiv, KorAm Bank a revenit asupra deciziei și a participat la achiziționarea de obligațiuni convertibile ([5]).

(93) Dat fiind că, în lipsa cooperării părților implicate, concluziile definitive trebuie să se fundamenteze pe cele mai bune date disponibile, este necesară analizarea informațiilor complementare, chiar dacă provin din surse secundare. S-a observat că una dintre măsurile vizate inițial de anchetă era o garanție despre care se susținea că a fost oferită de Seoul Guarantee Insurance Corporation (SGICO) pentru obligațiuni convertibile ale societății Hynix în valoare de 600 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) emise pentru a fi achiziționate de fondurile de investiții. S-a confirmat pe parcursul anchetei că această emisiune de obligațiuni nu a avut loc și că nu a fost acordată nici o garanție ([6]). Motivele eșecului tranzacției în cauză nu au fost dezvăluite însă niciodată. S-a observat, din cele raportate, că băncile au solicitat, ca o condiție pentru achiziționarea obligațiunilor convertibile, ca societățile de investiții să facă același lucru, pentru ca băncile să nu suporte singure sarcina financiară. Societățile de investiții au refuzat achiziționarea obligațiunilor societății Hynix, susținând că este cunoscută public insolvabilitatea respectivelor obligațiuni și că vânzarea lor ulterioară ar fi fost imposibilă, în condițiile în care societățile de investiții luptau pentru recâștigarea încrederii pieței. În conformitate cu informațiile disponibile, societățile de investiții au afirmat că nu ar fi putut contracara criticile legate de investirea banilor clienților într-o societate insolvabilă, ceea ce le-ar fi expus urmăririi în justiție. În cazul în care, în astfel de circumstanțe, autoritățile financiare ar fi obligat societățile de investiții să accepte noile obligațiuni ale societății în valoare de câteva miliarde de woni, întreg sectorul societăților de investiții risca să devină insolvabil ([7]). Având în vedere cele expuse anterior, reiese că băncile au participat, de la începutul lunii martie 2001, la toate discuțiile legate de măsurile din mai 2001 și că aveau cunoștință de argumentele societăților de investiții, precum și de motivele care le-au condus la refuzul de a subscrie obligațiunile respective. Cu câteva săptămâni înainte, băncile deciseseră, de asemenea, să nu achiziționeze obligațiunile convertibile și admiseseră incapacitatea societății Hynix de a asigura rambursarea datoriilor.

(94) În urma divulgării acestei informații părților interesate, părțile au admis că un reprezentant al FSS a asistat la una dintre ședințe și că FSC și FSS au menținut ulterior contacte cu băncile. S-a explicat că reprezentantul în cauză era prezent la ședințe în calitate de observator și martor al angajamentelor de finanțare anterioare ale băncilor, și nu în scopul de a influența băncile creditoare sau de a interveni în decizia lor de acordare a unor noi credite societăților din grupul Hyundai. S-a declarat, de asemenea, că apelurile telefonice ulterioare între FSS și FSC, pe de o parte, și băncile creditoare, pe de altă parte, erau efectuate în exercițiul funcțiilor de control prudențial conferite în mod normal serviciilor în cauză. Cu toate acestea, în condițiile în care părțile au omis să comunice informații importante până în momentul încare acestea le-au fost prezentate și au

([1]) Naeoe Economic Daily, 10 martie 2001.
([2]) Naeoe Economic Daily, 11 martie 2001.
([3]) Korea Times, 24 aprilie 2001.
([4]) Maeil Economic, 24 aprilie 2001.
([5]) Korea Times, 21 iunie 2001; Dow Jones International News, 20 iunie 2001.
([6]) Considerentul 39 din Regulamentul provizoriu.
([7]) Donga daily, 4 mai 2001; Korea Economic Daily, 3 mai 2001; Maeil Economic, 7 mai 2001.

împiedicat ancheta prin ordinele date altor părți de a nu coopera, este dificil să se considere total convingătoare explicațiile oferite. În plus, dosarul conține elemente indicând faptul că funcționarul care a asistat la ședința din 10 martie 2001 era vicepreședintele FSC, adică un funcționar de rang înalt. În aceste condiții, în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de bază care permite, în cazul lipsei de cooperare a părților, fundamentarea concluziilor pe cele mai bune date disponibile, s-a ajuns la concluzia ca băncile nu au decis în mod liber și independent achiziționarea obligațiunilor convertibile, pe baza unor considerente de ordin comercial, ci au fost constrânse de autoritățile publice coreene. Informațiile menționate anterior, obținute din surse secundare, susțin prezenta concluzie.

(95) În comentariile făcute cu privire la concluziile finale comunicate, autoritățile publice coreene au susținut că nu trebuie să se uite că investitori privați au achiziționat GDR ale societății Hynix în valoare de 1,25 miliarde de dolari SUA (USD) în iunie 2001 și că, prin urmare, băncile au decis să achiziționeze obligațiunile convertibile din considerente de ordin comercial. S-a observat că exista posibilitatea ca investitorii în cauză să fi fost influențați de faptul că anticipau ca programul băncii KDB lansat la ordinul autorităților publice să continue să asigure refinanțarea obligațiunilor scadente ale societății Hynix. În plus, respectivii investitori nu dispuneau de informații detaliate privind situația financiară a societății Hynix precum băncile creditoare. Prin urmare, nu este nerezonabil să se concluzioneze că decizia băncilor ar fi trebuit să fie diferită de cea a investitorilor care au achiziționat GDR.

(96) Pe baza celor mai bune date disponibile, s-a ajuns, așadar, la concluzia că decizia băncilor de a achiziționa obligațiuni convertibile ale societății Hynix în valoare de 1 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) nu a fost adoptată din considerente de ordin comercial, ci dictată de autoritățile publice coreene care urmăreau obiective de politică publică. Prin urmare, suma plătită pentru achiziționarea obligațiunilor convertibile reprezintă o contribuție financiară din partea autorităților publice, în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) și al articolului 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Regulamentul de bază. Achiziția în cauză a conferit societății Hynix un avantaj corespunzător prețului de achiziționare a obligațiunilor, și anume 1 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW), întrucât societatea nu ar fi putut obține o sumă comparabilă pe piață. Situația societății Hynix se deteriorase mai mult din ianuarie 2001 și obținerea unui preț echivalent pe piață îi era imposibilă. Din considerentele menționate anterior, suma de 1 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) plătită pentru achiziționarea obligațiunilor convertibile se consideră subvenție, în sensul articolului 2 din Regulamentul de bază. Fiind vorba despre o subvenție *ad hoc* acordată unei singure societăți, subvenția este specifică, în sensul articolului 3 din Regulamentul de bază și poate face, prin urmare, obiectul unor măsuri compensatorii.

(97) În conformitate cu articolul 5 din Regulamentul de bază, valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează în funcție de avantajul conferit beneficiarului. Obligațiunile convertibile achiziționate de băncile creditoare erau însoțite de o rată a dobânzii și, ajunse la scadență, urmau să fie rambursate de către societatea Hynix. Prin urmare, obligațiunile în cauză erau comparabile cu un împrumut. În conformitate cu articolul 6 litera (b) din Regulamentul de bază, este necesară, într-o primă etapă, verificarea disponibilității pe piață a unui împrumut comercial comparabil. În caz afirmativ, avantajul ar corespunde diferenței dintre ratele dobânzii aplicate. Astfel cum s-a explicat la considerentul 87, în mai 2001, Hynix nu putea obține un împrumut comparabil. Prin urmare, avantajul conferit prin achiziționarea de obligațiuni trebuie să fie determinat în alt mod.

(98) În conformitate cu punctul E litera (b) punctul (v) din orientări, valoarea împrumutului remis sau nerambursat se consideră subvenție. Acest lucru înseamnă că, în cazul în care este evident că la momentul acordării împrumutului, autoritatea nu își va recupera fondurile, împrumutul se consideră subvenție. În cazul de față, astfel cum s-a explicat la considerentele 88-90, în momentul achiziționării obligațiunilor, era evident pentru băncile creditoare că nu își vor recupera fondurile angajate. În consecință, avantajul conferit societății Hynix și valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii corespund prețului de achiziționare a obligațiunilor, și anume 1 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW). Din aplicarea metodei de calcul menționată la considerentele 67 și 108 din Regulamentul provizoriu rezultă o subvenție de 5,4 %.

7. PROGRAMUL DE SALVARE DIN OCTOMBRIE 2001, CONSTÂND ÎN SCHIMBUL DE CREANȚE CONTRA PARTICIPAȚII LA CAPITAL, ÎNTR-O A DOUA REFINANȚARE ȘI ACORDAREA UNUI NOU ÎMPRUMUT ÎN VALOARE DE 658 DE MILIARDE DE WONI SUD-COREENI (KRW)

(99) După publicarea Regulamentului provizoriu, Hynix, autoritățile publice coreene, banca KEB, Woori Bank, Chohung Bank (CHB), Citibank Seul și Federația Națională a Cooperativelor Agricole (NACF) au prezentat observații asupra concluziilor provizorii privind programul de salvare din octombrie 2001.

(100) Observațiile părților sunt prezentate și analizate în continuare. Cu toate acestea, deoarece calculul valorii subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii este o problemă importantă privind măsurile adoptate în octombrie 2001, s-a considerat util să se explice în ce mod și în temeiul căror principii s-a efectuat acesta, mai ales ținând cont de faptul că programul din octombrie 2001 a fost acordat unei societăți care se confrunta cu dificultăți financiare.

(a) **Introducere**

(101) În Regulamentul provizoriu, măsurile adoptate în octombrie 2001, și anume schimbul de creanțe contra participații la capitalul social, noul împrumut de 658 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW), prorogarea scadențelor și refinanțarea datoriei, au fost considerate subvenții, în conformitate cu punctul E litera (b) punctul (v) din orientări, în temeiul căruia un împrumut remis sau nerambursat trebuie să fie considerat subvenție. La considerentele 104-107 din Regulamentul provizoriu, s-a concluzionat provizoriu că, din cauza situației sale financiare, Hynix nu putea obține nici o finanțare pe piață și că băncile, în momentul în care au fost adoptate măsurile în octombrie 2001, aveau cunoștință că nu își vor recupera sumele investite sau împrumutate societății Hynix.

(102) Primul punct de examinat atunci când se analizează calculul subvenției, în cazul acordării unei finanțări unei societăți în dificultate, este ratingul de credit al societății în momentul adoptării respectivelor măsuri. Ratingul permite estimarea situației financiare a societății, precum și a capacității sale de a atrage investiții sau de a beneficia de o finanțare într-un anumit moment; practic, potențialii investitori/creditori își fundamentează în mod esențial deciziile pe ratingul atribuit societății în cauză de o agenție de rating internațională independentă.

(103) Se observă că ratingul atribuit societății Hynix în octombrie 2001 de Standard and Poor's era SD („selective default"). Este vorba de al doilea rating dintre cele mai slabe posibile, după „default" care, în conformitate cu criteriile Standard and Poor's, nu este prospectiv după modelul celorlalte ratinguri, dar se aplică doar în cazul în care societatea se află deja în incapacitate de plată. Ratingul SD se atribuie în cazul în care se așteaptă ca un emitent să se afle în situația de incapacitate de plată selectivă, adică reușește să achite o parte din obligațiile sau categoriile de obligații asumate. Prin urmare, la momentul adoptării măsurilor, ratingul societății Hynix era foarte alarmant pentru orice investitor/creditor și nu era de natură să încurajeze luarea unei decizii de finanțare suplimentară în favoarea sa, în temeiul unor considerente de natură comercială.

(104) Al doilea punct de examinat este capacitatea societății de a asigura rambursarea datoriilor și evaluarea sa de creditorii în cauză. În timp ce o societate cu un rating de credit mediu reușește, cu toate acestea, să asigure rambursarea datoriilor față de unii dintre creditorii săi, nu este nerezonabil ca respectivii creditori să țină cont de acest fapt în evaluarea lor internă a societății în cauză și să considere pozitiv acest aspect atunci când trebuie să decidă acordarea unei finanțări suplimentare acesteia. În cazul de față, cu toate acestea, este necesar să se sublinieze că Hynix nu a asigurat rambursarea datoriilor sale în 2001 și a ajuns chiar în situația de incapacitate de plată a dobânzilor aferente împrumutului sindicalizat acordat în ianuarie 2001. Astfel cum s-a explicat la considerentul 88, băncile au anunțat incapacitatea de plată în mai 2001 dar s-au abținut să ia măsurile adecvate pentru remedierea respectivei situații. Mai multe bănci și-au mărit provizioanele pentru pierderi din credite pentru societatea Hynix încă din mai 2001 și din nou în octombrie 2001, înainte de adoptarea măsurilor, fapt care dovedește că finanțarea suplimentară era deja considerată pierdere. Ratingurile interne ale băncilor în cauză reflectau această evaluare. Cele șase bănci vizate de măsurile din octombrie 2001 atribuiseră societății Hynix ratinguri interne de la „precautionary" la „doubtful". Situația acesta nu era de natură să încurajeze o finanțare suplimentară în favoarea societății Hynix.

(105) Al treilea punct de examinat este situația financiară generală a societății în cauză. În cazul în care o societate se confruntă temporar cu probleme privind lichiditatea, dar are o bază solidă, este normal ca potențialii creditori să țină cont de acest fapt în adoptarea unei decizii de acordare a unui împrumut.

(106) Se observă că situația financiară generală a societății Hynix era critică de mult timp. La sfârșitul anului 2000, Hynix acumulase un pasiv de peste 9,46 miliarde de dolari SUA (USD), reprezentând aproape dublul activului său net și mai mult de patru ori din valoarea sa de capitalizare bursieră ([1]). În octombrie 2001 datoriile societății Hynix erau de șase ori mai mari decât capitalul propriu. Situația respectivă era, de asemenea, binecunoscută băncilor în cauză. Astfel cum s-a explicat la considerentul 44, KEIC indica deja în noiembrie 2000 că Hynix se afla în stare de insolvabilitate tehnică. Observații similare se regăseau și în rapoartele interne ale băncilor în cauză, unde se menționează că Hynix se afla în stare de deficit de capital propriu și de îndatorare excesivă.

(107) Ratele financiare ale societății Hynix, calculate după metoda „scor Z" a lui Altman, concepută special pentru a prevedea probabilitatea de faliment a societăților coreene, erau, între 1999 și 2001, în mod clar mult mai scăzute decât ale altor societăți coreene care își declaraseră efectiv falimentul. Scorurile societății Hynix depășeau cu 700 % pragul corespunzător unei societăți aflate în gravă dificultate financiară ([2]). Rata lichidității generale și rata lichidității imediate ale societății Hynix erau caracteristice

([1]) Planul strategic pentru anul 2001 al societății Hynix, comunicat FSC la 21 martie 2002.

([2]) Raportul Saunders, p. 30-35.

unei societăți dispunând de lichidități net insuficiente pentru a face față obligațiilor asumate ([1]). Marja netă a profitului, randamentul activelor și al capitalului propriu au fost negative, practic, în fiecare an, din 1997, marjele nete ajungând la –24,3 % în 2000 și la –93,83 % în 2001. Între 1997 și 1999, fluxul de lichidități nu reușea să acopere nici măcar a șasea parte a datoriei sau a totalului pasivelor externe.

(108) Chiar și situația financiară din 2001 excludea orice posibilitate a unui viitor financiar lipsit de dificultăți pentru Hynix, deoarece se dovedise că normalizarea integrală a activităților întreprinderii cerea un sprijin constant din partea băncilor creditoare, până în momentul în care prețurile de vânzare a semiconductoarelor ar fi crescut suficient. Din cele de mai sus rezultă că atât trecutul, cât și viitorul societății Hynix se caracterizau prin dependența sa de asistența financiară a creditorilor săi. Hynix atinsese un punct în care era incapabilă să își autofinanțeze activitățile.

(109) Următorul punct în analiza bazei de calcul a subvenției este dacă au fost acordate și alte împrumuturi comerciale societății în cauză și, în caz afirmativ, în ce condiții. În cazul în care au fost efectiv acordate împrumuturi, modalitățile și condițiile de acordare pot fi utilizate ca referință pentru măsurarea avantajului conferit societății Hynix prin intermediul măsurilor în cauză, determinându-se astfel valoarea subvenției.

(110) În cazul de față, se observă că Hynix nu a reușit să obțină nici un împrumut comercial în 2000, și nici în 2001. Împrumuturile societății Hynix erau exclusiv împrumuturi acordate, impuse și garantate de autoritățile publice coreene. În momentul adoptării măsurilor, principalul creditor al societății Hynix era banca KDB, care reprezenta 44 % din totalul împrumuturilor acordate în decembrie 2001 ([2]).

(111) Înainte de 1998, Hynix a obținut împrumuturi din partea unor bănci franceze și japoneze, printre care Bank of Tokyo, Société Générale și Crédit Lyonnais. De atunci, cu toate acestea, nici una dintre aceste bănci nu a participat la restructurarea societății Hynix. Împrumuturile în curs acordate de bănci străine, inclusiv de Citibank Seul, nu mai reprezentau decât 5 % din totalul creditelor acordate societății Hynix în perioada 2000-2001 ([3]). Consecințele implicării Citibank sunt detaliate la considerentele 130-133.

(112) Lipsa participării băncilor străine demonstrează că nu s-a considerat nici rațional, nici justificat din punct de vedere economic să se continue investițiile în societatea Hynix. Se observă că pentru suma neplătită de 37,5 miliarde de woni sud-coreeni (KRW) din împrumutul sindicalizat străin acordat în 1996 de Société Générale, societatea a fost declarată în situația de incapacitate de plată și de neîndeplinire încrucișată a obligațiilor în 2001.

(b) **Contribuția financiară a autorităților publice**

(i) *Observațiile părților*

(113) Hynix și autoritățile publice coreene au afirmat că programul de măsuri din octombrie 2001 nu constituie o subvenție, dat fiind că finanțarea nu a fost acordată de autoritățile publice coreene. Hynix a afirmat că, în ceea ce privește Citibank și banca KEB, nu a fost furnizat nici un element de probă care să demonstreze că autoritățile publice coreene au făcut uz de influența lor pentru a constrânge băncile să accepte măsurile din octombrie 2001. Cât despre Woori Bank, CHB și NACF, Hynix a invocat că nu trebuie confundată participarea la capital cu controlul autorităților publice coreene asupra deciziilor de creditare. Hynix a adăugat că fiecare dintre băncile în cauză și-a fundamentat deciziile de creditare pe considerente de ordin comercial.

(114) Banca KEB a pretins că autoritățile publice coreene nu au avut nici un rol la adoptarea deciziilor sale comerciale privind programul de restructurare. Banca KEB a susținut că autoritățile publice coreene nu dispun de nici un drept special, de tip contractual sau în temeiul legislației coreene, care să le permită blocarea sau influențarea deciziilor sale comerciale. În opinia băncii KEB, situația este aceeași și în cazul FSS. S-a susținut, în ceea ce privește recomandările de gestionare emise de FSS pentru operațiunile comerciale ale băncii KEB, că acestea sunt activități normale, în temeiul legii bancare și al reglementărilor din domeniul bancar și că nu ar trebui interpretate ca o formă de intervenție sau de implicare din partea FSS sau a oricărei alte autorități de control financiar.

(115) Woori Bank a afirmat că, în ciuda poziției lor de acționar principal, era interzis autorităților publice coreene să exercite orice fel de influență asupra procesului decizional al băncii.

(116) CHB a afirmat că autoritățile publice coreene nu exercitau nici o influență directă sau indirectă asupra activităților sale de gestionare. Cu toate că Korea Deposit Insurance Corporation (KDIC) dispunea de o cotă substanțială de capital în cadrul CHB, CHB ar fi rămas o bancă comercială și deciziile sale ar fi fost adoptate pe baza unor considerente pur comerciale. S-a susținut că memorandumul de înțelegere prevăzut de Regulamentul provizoriu se referea doar la diferitele măsuri de restructurare decise de autoritățile publice coreene, ca reacție la criza financiară din 1997.

([1]) Raportul Saunders, p. 20-21.
([2]) Planul strategic pentru anul 2001 al societății Hynix, comunicat FSC la 21 martie 2002.

(117) Hynix și CHB au pretins, de asemenea, că alte bănci (Industrial Bank of Korea „IBK", Seoul Bank, Kwangju Bank și Kyongam Bank), în cadrul cărora autoritățile publice coreene dețineau, de asemenea, o parte substanțială din capital, nu au participat la programul de măsuri din octombrie 2001, fapt care dovedește că autoritățile publice coreene nu au intervenit în activitățile lor comerciale.

(118) NACF a afirmat că a fost creată în scopul ameliorării statutului economic, social și cultural, precum și a calității vieții agricultorilor. KDIC, în calitatea sa de investitor privilegiat, nu era autorizată în drept să participe la procesul decizional al NACF. În această calitate, mandatul său nu implică realizarea de obiective de politică publică generală.

(119) Citibank Seul a contestat orice fel de relație de dependență față de autoritățile publice coreene și a explicat că a participat la măsurile în cauză doar datorită propriilor interese comerciale.

(ii) **Evaluarea observațiilor**

(120) Se reamintește că s-a concluzionat, cu titlu provizoriu, în temeiul principiilor enunțate la considerentele 10-14, că banca KDB este un organism public. S-a dovedit, cu privire la celelalte bănci, că nu erau organisme publice, dar că autoritățile publice coreene le-au impus să execute măsurile în cauză.

(121) În acest sens, faptul că autoritățile publice coreene erau acționarul unic sau principal al unora dintre bănci constituie un punct important de luat în considerare la evaluarea situației. Ponderea acționariatului autorităților publice coreene sau a altor acționari determină în ce măsură pot aceștia să influențeze procesul de decizie prevăzut de dreptul societăților comerciale și de statutul societății în cauză. În acest sens, este interesant de să se facă referire la Decretul nr. 408 al prim-ministrului coreean, adoptat în noiembrie 2001, care definește responsabilitățile de gestionare în societățile în care autoritățile publice dețin o participație. Cu toate că articolul 6 din decret subliniază că societățile în cauză trebuie să se autogestioneze, articolul respectiv permite statului să își folosească toate drepturile sale de acționar.

(122) Informațiile din dosar indică, de asemenea, că statul, în calitate de acționar majoritar, poate să numească directorii instituțiilor financiare. Astfel, autoritățile publice coreene numesc în mod sistematic directorii generali și directorii de bănci sau influențează selectarea acestora [1]. Datorită dreptului lor de vot, autoritățile publice coreene sunt, așadar, în măsură să influențeze operațiunile KEB, ale Woori Bank și CHB, al căror acționar principal sunt. De exemplu, informațiile din dosar indică faptul că statul a influențat decizia de schimbare a directorului general al băncii KEB, din cauza slabelor rezultate ale societății Hynix și ale câtorva societăți emitente de carduri de credit [2].

(123) În plus, este necesar să se reamintească faptul că Regulamentul provizoriu nu se bazează doar pe participarea la capital a autorităților publice coreene pentru a dovedi influența lor decisivă. La considerentele 88-98 din Regulamentul provizoriu, se explică pe larg, pentru cazul fiecărei bănci, care sunt cauzele care au condus la concluzia că autoritățile publice coreene au făcut uz de influența lor în cazul măsurilor din octombrie 2001. Pe lângă explicațiile oferite în Regulamentul provizoriu, concluziile respective sunt susținute de informații complementare, dintre care o parte au fost dobândite după publicarea măsurilor provizorii.

(124) Astfel cum se explică la considerentele 32, 42 și 43, documentele conțin dovezi care indică faptul că autoritățile publice coreene au dat instrucțiuni directe instituțiilor financiare cu privire la anumite măsuri în cauză. Respectivele informații indică, de asemenea, implicarea FSS în adoptarea respectivelor măsuri. În plus, documentele indică faptul că autoritățile publice coreene au forțat instituțiile în cauză să participe la adoptarea anumitor măsuri, prin amenințări de contracarare a operațiunilor lor comerciale [3]. Se remarcă faptul că, în repetate rânduri, Comisia a interogat autoritățile publice coreene și băncile în cauză cu privire la această implicare, însă toate părțile au negat în permanență orice intervenție din partea statului în cadrul măsurilor respective.

(125) La 3 august 2001, cu puțin înaintea adoptării măsurilor din octombrie 2001, viceprim-ministrul coreean a declarat, cu ocazia unui seminar al Asociației redactorilor șefi din presa scrisă, radio și televiziune, că, în cazul în care grupul de creditori ar fi incapabil să rezolve problemele societății Hynix, autoritățile publice coreene ar interveni și ar lua rapid o decizie. În cazul în care grupul de creditori nu ar ajunge la un acord privind finanțarea suplimentară acordată societății Hynix, decizia ar aparține autorităților financiare.

[1] Raportul de verificare al experților financiari privați, ședința 1 punctul 2; ședința 2 punctul 6; ședința 4 punctul 9; ședința 5 punctul 11.

[2] Raportul de verificare al experților financiari privați, ședința 1 punctul 2; ședința 2 punctul 6; ședința 4 punctul 9.

[3] KorAm Bank ar fi fost invitată să participe la achiziționarea de obligațiuni convertibile în iunie 2001, Korea Times, 21 iunie 2001; Korea First Bank ar fi fost invitată să participe la programul de obligațiuni al KDB, Far Eastern Economic Review, 15 februarie 2001.

(126) În ceea ce privește argumentul băncii KEB, în conformitate cu care autoritățile publice coreene nu au nici un drept legal sau contractual de a influența deciziile sale comerciale, se remarcă faptul că acele concluzii din Regulamentul provizoriu cu privire la influența decisivă a autorităților publice coreene nu erau fundamentate pe astfel de drepturi legale sau contractuale. Concluziile respective aveau ca scop să demonstreze modul în care autoritățile publice coreene au putut utiliza puterea deținută pentru a influența banca KEB într-un mod mai subtil, în special datorită poziției de acționar principal. În plus, concluziile preliminare sunt consolidate de noi elemente de probă obținute după publicarea Regulamentului provizoriu, care demonstrează că miniștrii coreeni au intervenit pentru a da dispoziții băncii KEB cu privire la anumite măsuri în cauză – a se vedea considerentele 32, 42 și 43.

(127) În ceea ce privește FSS și FSC, elementele de probă obținute după publicarea măsurilor provizorii demonstrează, de asemenea, că FSS a fost implicat în adoptarea deciziilor privind măsurile de acordare a unei finanțări societății Hynix, după cum se dovedește prin scrisoarea adresată KEB de miniștrii coreeni, prevăzută la considerentul 126. În ceea ce privește rolul FSS și FSC în controlul restructurării în curs a băncii KEB, elementele de probă din dosar demonstrează că FSC a aprobat creșterea plafonului de credit al băncii KEB, ceea ce era împotriva planului de restructurare, în care se prevedea reducerea riscurilor de credit excesive față de societatea Hynix. În plus, în conturile financiare ale băncii KEB, o sumă semnificativă corespunzătoare schimbului de creanțe contra participați la capital nu a fost inclusă în calculul pierderilor rezultate din împrumuturi îndoielnice. Prin urmare, observațiile băncii KEB privind Regulamentul provizoriu nu au adus nici un element de probă nou determinant susceptibil să modifice concluziile de la considerentele 90 și 91 din Regulamentul provizoriu. Prin urmare, concluziile respective sunt confirmate.

(128) În ceea ce privește NACF, s-a explicat, la considerentele 96-98 din Regulamentul provizoriu pe ce argumente s-a concluzionat provizoriu că aceasta a fost constrânsă să participe la măsurile din octombrie 2001. Deși caracterul de cooperativă al NACF este pe deplin recunoscut, obiectivele sale în această calitate, și anume ameliorarea statutului economic, social și cultural, precum și a calității vieții agricultorilor constituie, de asemenea, obiective de politică economică în vederea susținerii agriculturii. Este de remarcat, în plus, că NACF este condusă în colaborare de Ministerul Finanțelor și Economiei și de Ministerul Agriculturii și Silviculturii. NACF exercită funcții specializate în calitate de bancă de sprijinire a politicii agricole, participând la punerea în aplicare a politicii agricole coreene și acordând fonduri publice sectorului agricol. Noua Lege a cooperativelor agricole din august 1999 prevede subvenții/ajutoare din partea autorităților publice coreene, în funcție de necesități (articolul 9), permite autorităților publice coreene să obțină o participație la capitalul social al acestora (articolele 147-151) și autorizează NACF să emită obligațiuni în cadrul finanțării agricole, pentru care solicită garantarea de către autoritățile publice coreene (articolele 153 și 156). Ratingul atribuit de către NACF societății Hynix în momentul adoptării măsurilor, și anume 8 [1] nu a justificat acordarea unei finanțări suplimentare. Observațiile privind Regulamentul provizoriu ale NACF nu au adus nici o element de probă nou determinant susceptibil să modifice concluziile de la considerentele 96-98 din Regulamentul provizoriu. Prin urmare, concluziile respective sunt confirmate.

(129) În ceea ce privește Woori Bank și CHB [2], s-a explicat la considerentele 88 și 89 din Regulamentul provizoriu pe ce argumente s-a concluzionat provizoriu că aceste bănci au fost constrânse de autoritățile publice coreene să participe la măsurile din octombrie 2001 [3]. Concluziile în cauză sunt susținute de informațiile obținute după instituirea măsurilor provizorii prevăzute la considerentele 91-94 și 124-125. Observațiile formulate de Woori Bank și CHB nu au adus nici un element nou de probă determinant susceptibil să modifice concluziile Comisiei de la considerentele 88 și 89 din Regulamentul provizoriu. Prin urmare, concluziile respective sunt confirmate.

(130) Astfel cum s-a explicat la considerentele 93 și 95 din Regulamentul provizoriu, în ceea ce privește Citibank, aceasta nu a cooperat pe deplin la anchetă. În aceste circumstanțe, concluziile privind participarea sa la programul financiar în favoarea societății Hynix au fost stabilite în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de bază.

(131) Se remarcă, în ceea ce privește rolul Citibank în calitate de creditor în cadrul prezentei anchete, că lipsa cooperării acesteia nu a permis obținerea unor informații fiabile privind funcțiile sale precise și practice în cadrul programului financiar acordat societății Hynix. Nu a fost posibilă, prin urmare, verificarea afirmațiilor Citibank, în conformitate cu care aceasta nu acționa la dispoziția autorităților publice coreene, pe baza unui răspuns adecvat la chestionar sau

[1] Ratingul se efectuează pe o scară de la 1 la 10.

[2] Autoritățile publice coreene dețineau Woori Bank în proporție de 100 % și CHB în proporție de 80 %.

[3] Un document intern al Woori Bank de recomandare a participării la măsurile din octombrie 2001 preciza următoarele:„În cazul în care Hynix trece în administrare judiciară sau face obiectul unei proceduri de lichidare, efectele adverse asupra economiei naționale vor fi enorme. Întreprinderea reprezintă 4 % din totalul exporturilor și oferă 150 000 de locuri de muncă, în cadrul societății, precum și în industriile din amonte și aval.” Faptul în cauză demonstrează că s-a ținut cont de considerente de interes public.

printr-o vizită ulterioară de verificare. S-a procedat în mod identic cu privire la practicile în materie de împrumuturi ale Citibank. De asemenea, trebuie remarcat faptul că lipsa de cooperare a Citibank a împiedicat mersul anchetei, nu doar în sensul cunoașterii precise a intervențiilor sale în calitate de creditor, ci și în calitate de consilier financiar al societății Hynix. Ca urmare a lipsei de cooperare, rămân necunoscute statutul veritabil al Citibank față de Hynix, precum și natura și importanța relațiilor sale cu guvernul coreean. Importanța cooperării și a vizitelor de verificare a fost demonstrată prin următoarele aspecte observate în privința altor bănci implicate în această anchetă. O cooperare efectivă urmată de verificări la fața locului au fost esențiale pentru a trage concluzii definitive în ceea ce privește relațiile existente între aceste bănci, Hynix și guvernul coreean. Cu toate acestea, ancheta a putut determina, pe baza informațiilor furnizate de celelalte părți, că Citibank a fost un partener central în cadrul discuțiilor purtate între guvernul coreean, Hynix și celelalte părți implicate în anchetă. Într-adevăr, societatea Hynix a afirmat că Citibank nu trebuia să coopereze la anchetă, pe motiv că „anumite răspunsuri ar putea să divulge informații financiare sau contabile". Se reamintește că, prin intermediul diverselor bănci, Hynix era deținută majoritar de guvernul coreean la data intervenției sale.

(132) În temeiul celor enunțate anterior, concluziile finale trebuie să fie stabilite pe baza faptelor disponibile, considerându-se că Citibank a acționat în calitate de creditor la ordinul guvernului coreean și că avantajul obținut astfel de societatea Hynix este echivalent cu totalul contribuției financiare a Citibank în favoarea societății Hynix. Din acest punct de vedere, este incontestabil că, spre deosebire de ceilalți beneficiari ai măsurilor în cauză, prima intervenție a Citibank în calitate de creditor al societății Hynix a fost în ianuarie 2001, într-un moment în care situația financiară a respectivei societăți era deja relativ deteriorată, descurajând alte noi bănci să se implice financiar. Ratingul atribuit de Citibank societății Hynix în octombrie 2001 era D (îndoielnic). Cu toate acestea, Citibank a oferit finanțări societății Hynix. Citibank a fost interogată cu privire la politica sa de împrumuturi și în ce măsură era normal să ofere finanțări pentru societăți evaluate ca „îndoielnice". În conformitate cu cele explicate anterior, Citibank nu a furnizat nici o explicație care ar fi putut să lămurească motivația participării sale la măsurile vizate de anchetă.

(133) În ceea ce privește ordinul din partea guvernului coreean, informațiile privind înregistrarea indică faptul că existau legături considerabile între guvern, Hynix și Citibank. În ceea ce privește guvernul și Citibank, acestea depășeau împrumuturile investigate. Asemenea legături pot face obiectul mai multor analize. În primul rând, pot să fie interpretate ca o prezumție că Citibank ar fi avut un interes comercial în acordarea de finanțări societății Hynix sau, astfel cum a evocat una dintre părți, ele ar fi plasat Citibank într-o situație de vulnerabilitate în raport cu dispozițiile guvernului coreean. Lipsa de cooperare nu a permis să se determine dacă Citibank a acționat sub constrângere sau a acționat în cadrul practicilor sale comerciale obișnuite. Este necesar să se reamintească faptul că motivele invocate pentru a justifica refuzul cooperării erau de a împiedica accesul la informațiile financiare și contabile ale societății Hynix. În absența oricăror alte justificări, acest argument poate să constituie în mod rezonabil o indicație că informațiile deținute de Citibank conțineau unele indicii în conformitate cu care respectivele finanțări nu se justificau din punct de vedere comercial și că au fost acordate la recomandarea guvernului coreean. Motivația respectivă figurează, de altfel, printre cele enunțate în plângere. În plus, astfel cum s-a explicat la considerentul 94 din Regulamentul provizoriu, legăturile dintre guvernul coreean și Citibank erau extrem de apropiate și simbiotice încă din 1967, când Citibank a primit autorizația de funcționare în Coreea. Aceste relații consolidate între guvernul coreean și Citibank sunt dovedite de rolul deținut de Citibank în sprijinirea guvernului coreean pentru a ieși de criza financiară din 1997. Citibank a condus și încheiat cu succes restructurarea datoriei bancare a Coreei, în valoare totală de 21,75 de miliarde de dolari SUA (USD) în 1998. În plus, Citibank a asistat guvernul coreean și alte instituții conexe la obținerea accesului pe piețele financiare în timpul crizei financiare, prin susținerea cu succes a unei oferte de obligațiuni de stat în valoare de 4 miliarde de dolari SUA (USD). Toate aceste elemente confirmă apropierea dintre Citibank si guvernul coreean. Pe baza acestor fapte și a refuzului Citibank de a permite accesul la informațiile pe care le deținea și deoarece nici o dovadă verificabilă nu a fost prezentată pentru anchetă, se concluzionează, în conformitate cu articolul 28 alineatul (6) din Regulamentul de bază, că guvernul coreean a fost implicat și a ordonat Citibank să acorde finanțarea în cauză.

(134) În ceea ce privește argumentul în conformitate cu care nu toate băncile în cadrul cărora autoritățile publice coreene dețineau o cotă substanțială de capital au participat la măsurile din octombrie 2001, ceea ce ar contrazice o oarecare influență din partea lor, se remarcă faptul că Kwangju Bank și Kyongam Bank erau pe punctul de a fuziona cu holdingul financiar Woori în momentul adoptării măsurilor. Woori Bank fiind deja una dintre principalele bănci creditoare în momentul restructurării din octombrie 2001, se poate presupune că nu a fost necesară participarea separată a Kwangju Bank și a Kyongam Bank la respectivele măsuri. Același raționament se aplică și în cazul Seoul Bank, pe care autoritățile publice coreene intenționau să o vândă Hana Bank, la recomandarea FMI. În așteptarea respectivei vânzări, nu s-a considerat profitabilă o creștere a numărului împrumuturilor speculative în cadrul bilanțului Seul Bank.

(135) În ceea ce privește IBK, se remarcă faptul că respectiva bancă este o bancă specializată, cu mandatul de promovare a dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii. Operațiunile sale sunt garantate de autoritățile publice coreene. Prin acordarea unui împrumut suplimentar în favoarea societății Hynix, IBK și-ar fi depășit în mod flagrant mandatul, acțiune extrem de dificil de justificat. În fapt, prin acordarea mecanismului D/A și prin achiziționarea de obligațiuni convertibile în favoarea societății Hynix, IBK își depășise deja mandatul; în plus, expunerea mai largă față de o societate de mari dimensiuni aflată în dificultate nu ar fi fost în conformitate cu obiectivele băncii IBK.

(c) **Avantajul conferit de măsuri**

(136) Băncile KEB, Woori Bank, CHB, NACF și Citibank Seul au afirmat că au participat la programul din octombrie 2001 deoarece voiau să obțină o rată maximă de recuperare a împrumuturilor deja acordate societății Hynix. Acestea au estimat că valoarea societății Hynix, în calitate de întreprindere în activitate era superioară valorii sale imediate de lichidare. Ele au susținut că participarea lor la programul din octombrie 2001 se baza pe ratingul Hynix, precum și pe analiza consultanților externi. Cu toate acestea, se observă că Hynix a refuzat să furnizeze o copie a analizei valorii de lichidare, invocând motive de confidențialitate. Prin urmare, nu a fost posibilă evaluarea fundamentului acestei susțineri, iar concluziile finale privind acest aspect au trebuit stabilite în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul de bază.

(137) De asemenea, este necesar să se sublinieze că motivarea deciziei acestor bănci de a participa la măsurile respective nu corespunde cu propria lor evaluare a situației financiare a societății Hynix, în special cu ratingul de credit pe care băncile i l-au acordat. În perioada adoptării măsurilor, ratingul intern atribuit societății Hynix de către băncile în cauză varia între „precautionary” și „doubtful”. Nu a fost oferită nici o explicație satisfăcătoare la întrebarea privind decizia băncilor de a continua să susțină societatea Hynix din punct de vedere financiar, în ciuda situației critice a societății respective.

(138) Este necesar să se remarce că băncile independente, acționând în conformitate cu principiile pieței, sunt obligate de propriii acționari să evalueze probabilitatea de rambursare a împrumuturilor pe care le acordă și să își fundamenteze deciziile de acordare a împrumuturilor pe această bază. Băncile în cauză sunt obligate să aplice criterii de împrumut obiective și să răspundă în fața acționarilor pentru pierderile suferite, după cum a fost și în cazul împrumuturilor acordate societății Hynix. Singura explicație posibilă, în ceea ce privește băncile participante la măsurile din octombrie 2001, este că factorii de decizie au fost protejați de aceste consecințe prin participația majoritară a autorităților publice coreene și de controlul *de facto* asupra deciziilor de creditare. Este necesar să se adauge că argumentul care justifică acordarea unui împrumut suplimentar unei societăți serios îndatorate este cu atât mai greu de acceptat, cu cât băncile în cauză au schimbat, în același timp, creanțe contra participații la capitalul social, au acordat o nouă finanțare și, de asemenea, și-au mărit provizioanele pentru pierderi din împrumuturile față de societatea Hynix. Ele au acționat în acest fel pe baza experienței lor din 2001, când Hynix nu își rambursase datoriile, astfel cum s-a explicat la considerentul 88. Faptul respectiv demonstrează clar că băncile au acordat fondurile, cu toate că erau conștiente că nu și le vor recupera. O astfel de atitudine nu este în conformitate cu practicile de împrumut fundamentate pe considerente de ordin comercial.

(139) Hynix și autoritățile publice coreene au afirmat că ratingul de credit „selective default” rezulta doar din programul de restructurare și nu trebuia să fie luat în considerare de către bănci.

(140) Acest argument nu pare justificat. Nu este rezonabil să se insiste asupra faptului că ratingul de credit al unei întreprinderi nu constituie un factor determinant pentru potențialii investitori. În plus, ratingul în sine este mai important decât motivele care îl determină. Orice potențial investitor care intenționează să investească într-o societate analizează ratingul acesteia. În plus, în conformitate cu raționamentul societății Hynix, ratingul său de credit ar fi trebuit să crească după punerea în aplicare a măsurilor din octombrie 2001. Cu toate acestea, nu a fost cazul și ratingul a continuat să rămână „selective default”. Și în prezent ratingul este același. Este clar că agențiile de rating au ținut cont de situația societății Hynix în ansamblu și că investitorii, acționând în condiții de piață, ar fi ținut cont sau ar fi trebuit să țină cont de ratingul de credit al societății Hynix în momentul adoptării măsurilor din octombrie 2001.

(d) **Calculul subvenției**

(i) *Observațiile părților și evaluarea observațiilor*

(141) Observațiile societății Hynix privind calculul subvențiilor se referă la cinci aspecte. În primul rând, Hynix a afirmat că schimbul de creanțe contra participații la capital nu trebuia să fie inclus în calculul subvenției. În plus, valoarea de 2 994 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) a schimbului de creanțe contra participații la capital includea împrumuturile obținute de la fiecare dintre cele cincisprezece bănci, și nu doar de la cele șase bănci despre care s-a dovedit că au acordat subvenții. Prin urmare, partea aferentă băncilor care nu au acordat subvenții trebuia să fie dedusă din valoarea totală a schimbului de creanțe contra participații la capital. Acest punct a fost accentuat de autoritățile publice coreene și Shinhan Bank.

(142) După verificare, s-a concluzionat că partea aferentă băncilor care nu au participat la prima opțiune a măsurilor trebuia să fie efectiv dedusă. În conformitate cu informațiile din dosar, suma care trebuia dedusă era de 511 miliarde de woni sud-coreeni (KRW). Valoarea totală a schimbului de creanțe contra participații la capital considerată ca subvenție a fost corectată în consecință, reprezentând 2 483 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW).

(143) În al doilea rând, Hynix a afirmat că valoarea de 1 586 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) a prorogării scadențelor și a reducerii ratelor dobânzii nu era corectă, deoarece includea pretinsa remitere a datoriilor și reducere a ratelor dobânzii ale băncilor din partea cărora nu se dovedise acordarea unei subvenții. Prin urmare, partea aferentă băncilor în cauză trebuia dedusă din valoarea totală. Același aspect a fost subliniat și de Shinhan Bank.

(144) Trebuie să se observe că există o eroare de calcul a subvenției. Informațiile din dosar indică faptul că valoarea împrumuturilor pentru care scadența a fost prorogată a crescut la 1 825 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW).

(145) În al treilea rând, societatea Hynix a afirmat că metoda de repartizare a subvenției este incorectă. Dat fiind că programul din octombrie 2001 a cuprins doar ultimele trei luni din 2001, era necesar să se țină cont de acest fapt la repartizarea avantajului în timp.

(146) Subvenția acordată societății Hynix în cadrul programului din octombrie 2001 era o subvenție nerecurentă. Valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii a fost calculată în conformitate cu articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul de bază, repartizând-o pe o perioadă corespunzătoare cu perioada normală de amortizare a activelor imobilizate în industria în cauză. În conformitate cu punctul F litera (a) punctul (ii) din orientări, repartizarea se face prin metoda amortizării lineare, adică repartizând subvenția în părți egale pentru fiecare an, dintre care o parte corespunde perioadei de anchetă.

(147) Metoda de calcul propusă de Hynix nu este acceptabilă, deoarece ar reduce artificial avantajul conferit de subvenție. În cazul în care valoarea subvenției ar fi repartizată din octombrie 2001, dreptul s-ar aplica pe o perioadă mai lungă decât în cazul în care se calculează în conformitate cu metoda normală prevăzută de orientări, adică începutul perioadei de anchetă. Utilizarea unei metode de tipul celei preconizate de Hynix ar conduce, de asemenea, la situația în care fiecărei subvenții nerecurente acordate în perioada anchetei i-ar corespunde o altă perioadă de aplicare a unor drepturi compensatorii. O astfel de măsură ar fi imposibil de pus în aplicare. În plus, în cazul în care numărătorul -- subvenția -- nu acoperă decât trei luni, numitorul -- cifra de afaceri a beneficiarului -- trebuie să fie redus pentru a acoperi perioada corespunzătoare. În acest caz, ținând cont de nivelul redus al valorii vânzărilor în ultimul trimestru al anului 2001, ar putea să rezulte o rată *ad valorem* a subvenției mai ridicată. Din motivele menționate anterior, nu se justifică modificarea metodei de repartizare folosite în Regulamentul provizoriu. Prin urmare, concluziile privind repartizarea subvenției în timp în conformitate cu orientările enumerate la considerentul 108 din Regulamentul provizoriu sunt confirmate.

(148) Al patrulea aspect subliniat de societatea Hynix este o eroare în calculul ratei dobânzii adăugate la valoarea subvenției. Adăugarea ratei dobânzii trebuia să cuprindă doar ultimele trei luni ale anului 2001, și anume perioada octombrie-decembrie, deoarece în această perioadă avantajul a fost conferit societății Hynix.

(149) Rațiunile pentru care argumentul societății Hynix privind repartizarea subvenției a fost respins, explicate la considerentul 147, se aplică și pentru acest punct. Metoda repartizării lineare permite repartizarea avantajului conferit de totalul subvențiilor nerecurente obținute în perioada anchetei în părți egale, pe numărul de ani corespunzător perioadei de repartizare. Rata dobânzii comerciale anuală se adună la suma respectivă, în conformitate cu punctul F litera (a) punctul (ii) din orientări, astfel încât numitorul pentru toate ratele dobânzii să fie același în toate cazurile. În același fel ca subvenția, această rată identică a dobânzii se repartizează în părți egale pe numărul de ani corespunzători. Orice problemă privind calendarul acordării subvenției în cursul perioadei de anchetă este compensată de faptul că subvenția se repartizează în funcție de vânzările anuale pentru determinarea valorii sale. Din aceste considere, nu se justifică modificarea metodei de calcul a ratei dobânzii folosite în Regulamentul provizoriu. Prin urmare, concluziile expuse la considerentul 108 din Regulamentul provizoriu privind calculul ratei dobânzii în conformitate cu orientările sunt confirmate.

(150) În ceea ce privește valoarea subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii, Hynix a afirmat că valoarea respectivă ar trebui să fie repartizată în funcție de cifra de afaceri consolidată a societății Hynix, și nu în funcție de cifra de afaceri a Hynix Semiconductor Inc., dat fiind că Hynix și filialele sale au beneficiat de subvențiile acordate.

(151) În cadrul anchetelor antisubvenții, Comunitatea Europeană obișnuiește să repartizeze subvențiile în funcție de cifra de afaceri a societății în cauză. Societatea este definită ca entitate contabilă distinctă. Este important, în măsura în care ancheta se referă la subvenții acordate în țara exportatoare în favoarea unuia sau mai multor produse specifice. Autoritățile responsabile cu ancheta examinează și verifică doar informațiile privind produsul în cauză în țara exportatoare. Comunitatea Europeană nu consideră că cifra de afaceri consolidată constituie o bază adecvată, întrucât aceasta nu se raportează la produsul în cauză și include adesea filiale aflate în afara țării exportatoare care nu au fost investigate. Este necesar să se remarce faptul că, în cauza de față, toate filialele societății Hynix incluse în cifra de afaceri consolidată se situează în afara Republicii Coreea.

(152) Din aceste considerente, valoarea subvenției se va repartiza în funcție de cifra de afaceri a societății Hynix, iar concluzia privind aspectul menționat anterior la considerentele 67 și 108 din Regulamentul provizoriu este confirmată.

(ii) *Concluzii finale cu privire la calculul subvenției în cadrul măsurilor din octombrie 2001*

Împrumutul nou

(153) La considerentul 105 din Regulamentul provizoriu, împrumutul de 658 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) a fost considerat, cu titlul provizoriu, ca subvenție, în conformitate cu punctul E litera (b) punctul (v) din orientări, deoarece creditorii nu estimau, la momentul acordării împrumutului, să îl recupereze. Ratingul de credit al societății Hynix în octombrie 2001 era „selective default", societatea nu își rambursase datoriile în 2001, iar valoarea acestora depășea de șase ori capitalul propriu. În conformitate cu articolul 6 litera (b) din Regulamentul de bază, nici o altă sursă de finanțare nu era disponibilă pe piață, iar societatea Hynix nu a evocat niciodată posibilitatea respectivă în cursul procedurii. În aceste circumstanțe, trebuia să fie evident pentru băncile în cauză că nu își vor recupera banii. Avantajul conferit societății Hynix și valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii corespund, prin urmare, valorii împrumutului de 658 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW). Prin urmare, concluzia de la considerentul 105 din Regulamentul provizoriu privind valoarea subvenției care face obiectul unor măsuri compensatorii este confirmată.

Prorogarea scadențelor și reducerile ratei dobânzii pentru împrumuturile restante

(154) În primul rând, este necesar să se observe, în ceea ce privește evaluarea avantajului și a valorii subvenției acordate prin refinanțarea datoriei și prorogarea scadențelor, că, în conformitate cu informațiile din dosar, refinanțarea unei datorii este considerată ca nou împrumut în Coreea. Prin urmare, situația ar trebui să fie evaluată în același mod ca în cazul unui nou împrumut. În acest caz, situația financiară a societății și antecedentele sale în materie de plăți ar constitui criterii decisive. În condițiile în care ar fi evident pentru bancă, la momentul prorogării scadenței, faptul că nu își va recupera împrumutul acordat, împrumutul a cărui scadență a fost prorogată ar fi considerat, indiferent de durata prorogării, o subvenție, la fel ca un nou împrumut în condiții identice.

(155) În cauza de față, scadența împrumuturilor a fost prorogată cu trei ani. Astfel cum s-a explicat la considerentul 107, situația societății Hynix din octombrie 2001 era atât de alarmantă, încât nici una dintre băncile creditoare nu avea motive să creadă că își va recupera vreodată banii. Din cauza acestei situații foarte critice a societății Hynix, se consideră că prorogarea scadențelor este corespunzătoare unei subvenții, în vederea calculării valorii acesteia.

(156) O altă modalitate de a calcula valoarea subvenției ar fi compararea ratei dobânzii plătite efectiv de societate în perioada prelungită de credit cu cea pe care se presupune că o va plăti în cazul în care beneficiază de prorogarea scadenței. Este necesar să se remarce faptul că, în mod normal, în cazul prorogării scadenței, rata dobânzii este întotdeauna majorată. Acest fapt se explică prin riscul ridicat pentru creditor și prin faptul că acesta trebuie să obțină o compensație pentru acordarea unei prorogări. Cu toate acestea, metoda menționată anterior nu este adecvată pentru prezenta cauză. Practic, în cazul societăților confruntate cu serioase dificultăți, nu există nici o rată a dobânzii de referință fiabilă, creditorul fiind liber să aplice orice rată a dobânzii față de acest tip de împrumutător în cazul în care decide prorogarea scadenței creditului său, în locul recuperării creanței la scadență. În acest caz, ratele dobânzii sunt nelimitate.

(157) În prezenta cauză, rata dobânzii a fost redusă la 6 % pentru toate împrumuturile a căror scadență a fost prorogată. Este vorba despre o rată extrem de scăzută, în special cunoscându-se faptul că, pentru împrumutul sindicalizat acordat societății Hynix în ianuarie 2001, în momentul evaluării sale cu BBB, rata dobânzii era apropiată de 13 %. Având în vedere că în octombrie 2001 Hynix era evaluată SD și că, de regulă, practicile băncilor comerciale prevăd majorarea ratei dobânzii în cazul prorogării scadenței, se poate ajunge la concluzia că un creditor comercial obișnuit ar fi putut, în astfel de condiții, să aplice o rată a dobânzii nelimitată, în cazul în care ar fi preconizat, eventual, prorogarea scadenței. Hynix nu ar fi putut face față costurilor unei astfel de rate a dobânzii. Toate elementele de probă existente la dosar au demonstrat că Hynix nu avea nici o altă sursă de finanțare pe piață, în afara măsurilor din octombrie 2001; prin urmare, valoarea împrumuturilor a căror scadență a fost prorogată, și anume 1 825 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW), se consideră o subvenție, în conformitate cu articolul 6 litera (b) din Regulamentul de bază și în conformitate cu punctul E litera (b) punctul (v) din orientări. Prin urmare, avantajul conferit societății Hynix și valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii corespunde valorii împrumutului a cărui scadență a fost prorogată, și anume 1 825 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW).

(158) Este necesar să se remarce faptul că evenimentele care au urmat perioadei de anchetă, în 2002, au confirmat această concluzie. În iunie 2002, CHB a pus deoparte provizioane pentru pierderi echivalând cu 80 % din angajamentul față de Hynix și a prevăzut acoperirea completă a riscului de credit privind societatea Hynix pentru sfârșitul anului 2002 [1]. Alte bănci creditoare ale societății Hynix și-au crescut, de asemenea, provizioanele pentru pierderi de la 80 % la 100 % pentru împrumuturile de recuperat din partea societății Hynix, indicând cu claritate că respectivele împrumuturi erau considerate irecuperabile [2]. Ajutorul financiar de care a beneficiat Hynix în decembrie 2002, la puțin mai mult de un an de la măsurile din octombrie 2001, a confirmat aceste previziuni. O sumă suplimentară de 1 900 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) a fost schimbată contra participații la capital în decembrie 2002. Se remarcă faptul că valoarea datoriei a cărei scadență a fost prorogată în octombrie 2001 este aproape egală cu suma menționată anterior, adică 1 825 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW).

Schimbul de creanțe contra participații la capital

(159) La considerentul 105 din Regulamentul provizoriu, s-adoptă concluzia în conformitate cu care schimbul de creanțe contra participații la capital poate să fie considerat subvenție, în conformitate cu punctul E litera (b) punctul (v) din orientări, în condițiile în care nici un investitor privat nu ar fi achiziționat acțiuni ale societății Hynix în momentul în care au fost propuse respectivele măsuri. În plus, băncile controlate de autoritățile publice coreene au remis, de asemenea, creanțe existente ale societății Hynix pentru aceeași sumă.

(160) În temeiul articolului 5 din Regulamentul de bază, valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii se calculează pe baza avantajului conferit beneficiarului, astfel cum a fost constatat și determinat în perioada anchetei. Se remarcă faptul că schimbul de creanțe contra participații la capital a fost contabilizat de îndată în conturile financiare ale societății Hynix, în 2001, anulând o parte importantă a pasivului societății. În consecință, se poate concluziona că avantajul conferit societății Hynix este egal cu valoarea totală a reducerii datoriei sale. Această sumă a permis ameliorarea imediată a situației financiare a societății Hynix, cu posibile consecințe pozitive, cum ar fi economisirea costului aferent rambursării datoriei și utilizarea sumei economisite pentru investiții. Situația este aceeași în cazul în care intervenția băncilor se consideră o formă de participație la capitalul social. Avantajul conferit societății Hynix este echivalent valorii totale a capitalului respectiv.

(161) Pe lângă aspectul avantajului conferit societății Hynix prin măsura menționată anterior, este necesar să se analizeze situația în cauză din punctul de vedere al băncilor care și-au transformat împrumuturile acordate în participații, în cadrul tranzacției respective. În conformitate cu punctul (E) litera (f) punctele (i) și (ii) din orientări, participația autorităților publice la capitalul social nu se consideră ca aducând avantaje decât în cazul în care investiția poate fi considerată incompatibilă cu practica obișnuită a investitorilor privați în țara exportatoare în cauză. Criteriul de evaluare a avantajului este următorul: în aceeași situație, un agent privat ar fi investit în respectiva societate?

(162) Este necesar să se observe că ratingul societății Hynix era „selective default" iar situația sa financiară era critică. În plus, prețurile DRAM erau în cădere liberă din iunie 2001 și au atins nivelul cel mai scăzut în octombrie 2001. Cursul acțiunilor societății Hynix a scăzut cu 72 % din iunie în septembrie. Aceste evenimente intervenite chiar înainte de adoptarea măsurilor din octombrie 2001 indicau că o investiție în acțiuni ale societății Hynix era extrem de riscantă și putea să producă pierderi considerabile. În aceste condiții, se poate concluziona că nici un investitor privat obișnuit nu ar fi achiziționat acțiuni ale societății Hynix în octombrie 2001.

(163) În conformitate cu punctul E litera (f) punctul (vii) din orientări, capitalul furnizat poate fi considerat o subvenție în cazul în care se stabilește că autoritățile publice nu se așteptau la nici un randament al investiției și că, în realitate, era vorba de o subvenție deghizată în favoarea respectivei întreprinderi. În prezenta cauză, în condițiile în care băncile controlate de autoritățile publice coreene nu au recuperat o parte semnificativă din împrumuturile acordate societății Hynix, este vorba despre o măsură considerată subvenție, în conformitate cu punctul E litera (b) punctul (v) din orientări. Această măsură a conferit societății Hynix un avantaj echivalent cu valoarea împrumuturilor nerecuperate. Faptul că băncile au obținut participații în cadrul acestei tranzacții nu modifică nimic, în măsura în care, ținând cont de condițiile pieței și de situația societății Hynix la momentul adoptării măsurilor, nici un alt investitor nu ar fi achiziționat acțiuni ale societății Hynix, iar băncile nu puteau să estimeze un randament al investiției lor în aceste circumstanțe.

(164) Din considerentele menționate anterior, valoarea corespunzătoare schimbului de creanțe contra participații la capital furnizată de băncile aflate sub controlul autorităților publice coreene se consideră subvenție, în conformitate cu articolul 6 literele (a) și (b) din Regulamentul de bază și cu punctul E litera (f) punctele (v) și (vii) din orientări. Avantajul conferit societății Hynix prin această măsură și valoarea subvenției care poate face obiectul unor măsuri compensatorii echivalează cu valoarea schimbului de creanțe contra participații la capital oferită de bănci la ordinul autorităților publice coreene, adică 2 483 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW).

[1] UBS Warbung a precizat, cu toate acestea, la 18 septembrie 2002, că, în condițiile participării majoritare a autorităților publice coreene la capitalul băncii, un angajament suplimentar ar putea să se dovedească inevitabil pe viitor.

[2] Korea Times, 25 noiembrie 2002.

(165) Se remarcă faptul că această concluzie este confirmată de evenimentele produse după perioada anchetei, în 2002. În decembrie 2002 băncile creditoare ale societății Hynix au procedat la al treilea ajutor financiar pentru Hynix în cursul a doi ani. Măsurile constau într-o refinanțare a datoriilor în valoare de 3 200 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW) și un schimb de creanțe contra participații la capital în valoare de 1 900 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW). Totalul pasivelor externe ale societății Hynix ajunsese la peste 7 900 de miliarde de dolari SUA (USD), în ciuda celor două ajutoare financiare anterioare. Planul de reducere a capitalului social presupunea fuziunea fiecărei serii de 21 de acțiuni într-o acțiune. Planul în cauză viza atenuarea efectelor pierderii capitalului de aproximativ 22 000 de miliarde de woni sud-coreeni (KRW), rezultată din deficitul acumulat și reducerea capitalului social ([1]). Băncile au semnalat că puseseră deja deoparte provizioane pentru pierderi echivalente cu 80-100 % din valoarea creditelor acordate societății Hynix ([2]). Această situație și, în special, importanța reducerii capitalului social (21:1) demonstrează cu claritate faptul că investițiile în respectiva societate pot fi considerate pierderi, iar capitalul propriu ca fiind lipsit de valoare.

(166) Calculul valorii subvenției a fost revizuit pe baza observațiilor părților și a noilor informații care au adus modificări concluziilor provizorii privind unele măsuri vizate de anchetă. În scopul evitării dublei contabilizări, subvențiile incluse în măsurile din octombrie 2001 au fost deduse. Valoarea netă a subvenției corespunzătoare măsurilor din octombrie 2001 este, prin urmare, de 19,4 % *ad valorem*. Luând în considerare, de asemenea, concluziile de la considerentele 47, 80 și 98, valoarea totală a subvenției se stabilește după cum urmează:

Tipul subvenției	Mecanismul D/A	Programul de obligațiuni al KDB	Achiziționarea de obligațiuni convertibile	Măsurile adoptate în octombrie 2001	Total
	5,1 %	4,9 %	5,4 %	19,4 %	34,8 %

E. **DEFINIȚIA INDUSTRIEI COMUNITARE**

(167) În urma instituirii măsurilor provizorii, nu s-a făcut nici o remarcă privind definiția industriei comunitare de la considerentele 110 și 111 din Regulamentul provizoriu. Prin urmare, se confirmă că cei doi producători comunitari care au cooperat, reprezentând totalitatea producției comunitare a produsului în cauză în perioada anchetei, constituie industria comunitară, în sensul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul de bază.

([1]) Aviz public privind alte aspecte importante în materie de gestionare, decizie adoptată de CFIC al societății Hynix în cadrul ședinței din 30 decembrie 2002.

([2]) Korea Times, 26 noiembrie 2002.

F. **PREJUDICIUL**

1. OBSERVAȚII PRELIMINARE

(168) Astfel cum s-a indicat la considerentul 115 din Regulamentul provizoriu, evoluția tendințelor a fost descrisă cu ajutorul indicilor, în cazul în care se impunea respectarea confidențialității. După publicarea Regulamentului provizoriu, Hynix a susținut că, în condițiile în care era justificată prezentarea datelor sale sub formă de indici din motive de confidențialitate, utilizarea indicilor pentru analiza situației industriei comunitare în Regulamentul provizoriu a împiedicat-o să evalueze această situație cu suficientă precizie. Hynix a adăugat că nu exista nici un motiv de a nu divulga cifrele reale privind industria comunitară din motive de confidențialitate, în condițiile în care industria comunitară consta din două societăți. Se observă că solicitarea din partea societății Hynix era de natură generală și societatea nu preciza datele pe care dorea să le examineze pentru a evalua situația industriei comunitare.

(169) Articolul 29 alineatul (5) din Regulamentul de bază interzice, cu toate acestea, divulgarea informațiilor pentru care a fost solicitat și justificat prin motive valabile un tratament confidențial. În plus, piața comunitară a DRAM fiind foarte concentrată și controlată de un foarte mic număr de producători, Hynix nu ar fi trebuit să aibă dificultăți în descompunerea cifrelor cumulate care i-au fost divulgate pentru a evalua cu precizie informațiile comerciale confidențiale privind cei doi producători comunitari care constituie industria comunitară. Informațiile în cauză ar putea fi de mare interes comercial pentru Hynix și faptul de a le aduce la cunoștința unor părți terțe ar putea aduce prejudicii industriei comunitare. În cele din urmă, utilizarea indicilor pentru a descrie evoluția în timp a indicatorilor de prejudiciu corespunde unei piețe care include doar doi producători. Indicii respectivi permit societății Hynix, pe baza propriei cunoașteri a pieței comunitare și a datelor din dosar care puteau fi consultate de părțile în cauză, să analizeze informațiile furnizate și să evalueze suficient de precis situația industriei comunitare. În consecință, se consideră că solicitarea societății Hynix privind acest aspect nu este justificată și, prin urmare, se respinge.

(170) Nu a fost formulat nici un alt comentariu privind observațiile preliminare de la considerentele 112-115 din Regulamentul provizoriu. Aceste observații preliminare sunt confirmate.

2. CONSUMUL COMUNITAR

(171) Consumul comunitar total al produsului în cauză s-a obținut prin adunarea tuturor importurilor și vânzărilor în Comunitare ale produsului fabricat de industria comunitară.

(172) În lipsa unor elemente noi privind consumul comunitar, concluziile enunțate la considerentul 117 din Regulamentul provizoriu sunt confirmate. Pe ansamblul perioadei considerate, consumul comunitar de DRAM a crescut cu 316 %, evoluând după cum urmează

Consum (în mii de Mbiți)	1998	1999	2000	2001 (PA)
DRAM	16 593 400	28 961 100	45 873 600	68 967 600
Indice	100	175	276	416

3. IMPORTURILE PRODUSULUI ÎN CAUZĂ ÎN COMUNITATE

(a) **Volumul importurilor din Coreea**

(173) În urma publicării Regulamentului provizoriu, Hynix a susținut că volumul importurilor sale din produsul în cauză, exprimat în mii de Mbiți, a crescut într-un ritm net inferior celui menționat la considerentul 118 din Regulamentul provizoriu. Hynix a susținut că importurile și cota de piață (a se vedea în continuare) ar trebui să se bazeze pe vânzările totale din produsul în cauză ale filialelor sale în Comunitate (revânzări) clienților independenți din Comunitate în cursul perioadei considerate, și nu pe volumul importurilor sale de DRAM fabricate în Coreea. Trebuie să se sublinieze că revânzările, astfel cum au fost raportate de Hynix, au fost net superioare (până la 60 %) importurilor efective, semnalate, de asemenea, de Hynix în primii doi ani ai perioadei în cauză. Nu s-a furnizat nici o explicație satisfăcătoare privind această importantă disparitate. Se consideră că importurile ar trebui să includă toate vânzările de DRAM produse de Hynix în Coreea și vândute filialelor sale în Comunitate, precum și anumite vânzări minore clienților independenți din Comunitate prin intermediul unei țări terțe.

(174) Hynix, sprijinită de autoritățile publice coreene, a afirmat, de asemenea, că în cadrul analizei evoluției importurilor sale în Comunitate în perioada în cauză, ar fi trebuit să fie incluse în importurile sale în Comunitate ale produsului în cauză cele efectuate de LG Semicon Co. Ltd înainte de fuziunea societății respective cu Hyundai Electronics Industries Co. Ltd. (Hynix de la 29 martie 2001). Hynix și autoritățile publice coreene au furnizat anumite date adecvate în această privință, și anume două cifre privind importurile (în Mbiți) LG Semicon Co. Ltd în 1998 și 1999. În varianta proprie, acestea au susținut că importurile societății Hynix trebuiau luate în considerare în scopul analizei prejudiciului doar după data fuziunii sale cu LG Semicon Co. Ltd. în 1999.

(175) Cu toate acestea, LG Semicon Co. Ltd era o entitate juridică distinctă înainte de achiziționarea acesteia de către Hyundai Electronics Industries Co. Ltd de la LG Electronics Inc. și societățile sale aflate în legătură la 7 iulie 1999. După achiziționare, LG Semicon Co. Ltd a fost redenumită Hyundai Micro Electronics Co. Ltd și a fuzionat cu Hyundai Electronics Industries Co. Ltd la 13 octombrie 1999. Achiziționarea LG Semicon Co. Ltd. constituia, prin urmare, o nouă investiție pentru Hyundai Electronics Industries Co. Ltd, fără nici un efect retroactiv asupra poziției sale pe piață. Altfel spus, Hyundai Electronics Industries Co. Ltd, predecesoarea societății Hynix, singura societate despre care s-a dovedit că a beneficiat efectiv de subvenții, și-a mărit capacitățile de producție. În plus, nici una dintre părți, inclusiv Hynix, nu a semnalat în răspunsul la chestionar sau în altă informație furnizată, importuri provenind de la LG Semicon Co. Ltd în 1998 și 1999, fapt care nu a permis verificarea de către Comisie. Datele referitoare la LG Semicon Co. Ltd nu pot fi incluse, prin urmare, în importurile societății Hynix, care fac obiectul unor subvenții. Din considerentele menționate anterior, solicitarea societății Hynix și a autorităților publice coreene se respinge.

(176) Volumul importurilor din Coreea prevăzut la considerentul 118 din Regulamentul provizoriu a fost determinat prin cumularea datelor verificate corespunzător privind importurile, furnizate de Samsung și Hynix în răspunsurile lor la chestionar. Volumul importurilor din Coreea astfel determinat a crescut cu 331 % în perioada în cauză. S-a confirmat că importurile societății Hynix au crescut mai rapid, și anume cu 361 % în perioada în cauză.

(177) Chiar dacă datele privind importurile LG Semicon Co. Ltd pentru 1998 și 1999, furnizate în formă adecvată de Hynix și autoritățile publice coreene, dar neverificate, ar fi luate în considerare, acestea ar trebui să fie adăugate la volumul importurilor din Coreea, și nu la volumul importurilor societății Hynix. Ar fi rezultat, în acest caz, o creștere a volumului importurilor din Coreea de 219 % în perioada în cauză.

Importuri	1998	1999	2000	2001 (PA)
Indice Coreea	100	128	185	319
din care:				
Indice Samsung	100	110	181	414
Indice Hynix	100	194	372	461
Indice LG Semicon	100	90	0	0
(date neverificate)				

(b) **Prețul importurilor din Coreea și al importurilor de produse fabricate de Hynix**

(178) Prețurile de import au fost calculate pe baza datelor privind cantitățile importate și valorile furnizate în răspunsurile la chestionare ale producătorilor-exportatori din Coreea. Nefiind formulată, după publicarea Regulamentului provizoriu, nici o remarcă privind prețurile de import, concluziile provizorii privind prețurile de import prevăzute la considerentul 119 din Regulamentul provizoriu sunt confirmate. Pe durata perioadei considerate, prețurile de import au evoluat după cum urmează:

Preț mediu de import	1998	1999	2000	2001 (PA)
Indice Coreea	100	105	99	23
Indice Hynix	100	91	77	20

(179) În ceea ce privește concluziile provizorii privind subcotarea de prețuri menționate la considerentul 122 din Regulamentul provizoriu, Hynix și autoritățile publice coreene au susținut că era inutil să se facă referire la o subcotare de prețuri pentru anumite tranzacții, întrucât subcotarea de prețuri este de obicei calculată pe o bază medie ponderată. În plus, Hynix a afirmat că, pentru a concluziona că are loc o subcotare de prețuri din partea acesteia, în raport cu prețurile anumitor tranzacții ale industriei comunitare, ar fi necesar să se procedeze la o comparare între tranzacții sau la o comparare zilnică, ținându-se cont, de asemenea, în măsura posibilului, de momentul zilei.

(180) Nici o dispoziție din Regulamentul de bază nu prevede, cu toate acestea, că subcotarea de prețuri trebuie să fie calculată pe o bază medie ponderată sau pe orice altă bază specifică. În conformitate cu articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul de bază, este necesar să se evalueze, în ceea ce privește efectul importurilor care fac obiectul unor subvenții, dacă subcotarea de preț a fost „notabilă". Nu se aplică nici o condiție specială la calculul marjei de subcotare și nu se prevede nici o metodă specifică în acest scop. În plus, același articolul precizează că subcotarea de prețuri nu constituie în sine singurul factor determinant al prejudiciului, ci că este inclusă mai degrabă în evaluarea globală a prejudiciului cauzat industriei comunitare și că furnizează indicii în cadrul evaluării prejudiciului și a legăturii de cauzalitate.

(181) În plus, se remarcă faptul că piața DRAM este foarte transparentă și caracterizată printr-o concurență puternică prin prețuri. Costurile fixe sunt, într-adevăr, foarte ridicate. Furnizorii trebuie să realizeze suficiente economii de scară și să facă eforturi susținute pentru a-și menține cota de piață. Subcotarea de prețuri se manifestă în situații concurențiale specifice cu anumiți clienți. Cu toate acestea, în cazul în care un furnizor oferă unui client al Comunității un preț inferior prețului unui DRAM vândut de un producător comunitar, presiunea concurențială este atât de ridicată încât subcotarea în cauză este rapid eliminată. Pe piața în cauză, marii clienți pot, prin urmare, obliga furnizorii concurenți să se alinieze oricărei oferte de preț inferioare. Prin urmare, este dificil să se stabilească o subcotare de prețuri pe o perioadă determinată. Această situație de depreciere a prețurilor a împiedicat producătorii comunitari să mărească prețurile, ceea ce s-ar fi întâmplat în mod normal.

(182) Cu toate acestea, Comisia a constatat o puternică subcotare de prețuri, între 12 % și 32 %, pentru diferite densități de DRAM, într-un procent substanțial (41 %) al tranzacțiilor producătorilor comunitari, reprezentând 32 % din valoarea vânzărilor acestora. Pentru a elimina efectul puternicei scăderi a prețurilor din perioada anchetei, calculul s-a bazat pe prețurile medii lunare ale societății Hynix față de clienți independenți, pe tip de produs. Chiar în cazul în care acest calcul s-ar fi bazat pe prețurile medii zilnice ale societății Hynix (pe tip de produs) și ținând cont de faptul că numărul de tranzacții comparabile ar fi fost redus în mod considerabil (cu 38 %), subcotarea ar fi fost notabilă în privința gamei de produse menționate anterior pentru 29 % din totalul tranzacțiilor producătorilor comunitari. De asemenea, se observă că, indiferent cum s-a efectuat calculul, pe baza unei medii lunare sau zilnice a prețurilor societății Hynix, proporția tranzacțiilor comunitare subcotate în raport cu totalul tranzacțiilor comparabile ar fi rămas identică, și anume aproximativ 47 %. Trebuie să se semnaleze o eroare de scriere la sfârșitul penultimei teze de la considerentul 122 din Regulamentul provizoriu, unde vânzările societății Hynix trebuie să fie citite ca vânzări ale industriei comunitare. În absența altor comentarii privind subcotarea de prețuri, concluziile enunțate la considerentele 119-123 din Regulamentul provizoriu sunt confirmate.

(c) **Cota de piață a importurilor din Coreea**

(183) Hynix, sprijinită de autoritățile publice coreene, a afirmat că nu a existat o tendință crescătoare a cotei sale de piață, astfel cum s-a afirmat la considerentul 124 din Regulamentul provizoriu, ci că, dimpotrivă, respectiva cotă de piață a scăzut în perioada în cauză. Această afirmație nu este justificată, în condițiile în care cifrele privind cota de piață oferite de Hynix pentru a o susține se refereau inițial la vânzările totale ale produsului în cauză prin filialele sale comunitare clienților independenți din Comunitate pe durata perioadei considerate, și nu la volumul importurilor sale de DRAM produse în Coreea. Apoi s-a explicat societății Hynix, cu privire la cota de piață astfel cum a fost descrisă la considerentul 124 din Regulamentul provizoriu, că aceasta a fost calculată pe baza datelor privind importurile, verificate corespunzător, pe care însăși Hynix le-a furnizat în răspunsul la chestionar. Apoi, Hynix a afirmat că, în cadrul analizei evoluției cotei sale de piață în perioada considerată, ar fi trebuit să fie incluse în importurile sale și cele efectuate de LG Semicon Co. Ltd înainte de fuziunea cu Hyundai Electronics Industries Co. Ltd. Hynix, iar autoritățile publice coreene au furnizat o serie de date adecvate în acest sens.

(184) Din rațiunile precizate la considerentul 175, solicitarea menționată anterior este respinsă și concluziile provizorii privind cotele de piață enumerate la considerentul 124 din Regulamentul provizoriu sunt confirmate.

(185) Chiar și în cazul luării în considerare a datelor privind importurile LG Semicon Co. Ltd pentru 1998 și 1999, astfel cum au fost furnizate în mod adecvat de Hynix și de autoritățile publice coreene, dar neverificate, datele în cauză ar fi trebuit adăugate cotei de piață a importurilor din Coreea și nu a celor ale societății Hynix. Ar rezulta, în cazul respectiv, o scădere a cotei de piață a importurilor din Coreea de 21 % în perioada în cauză.

Cota de piață	1998	1999	2000	2001 (PA)
Indicee Coreea	100	73	68	79
din care				
Indice Samsung	100	63	65	100
Indice Hynix	100	111	136	120
Indice LG Semicon	100	52	0	0
(date neverificate)				

4. SITUAȚIA INDUSTRIEI COMUNITARE

(186) În lipsa unor noi informații, concluziile provizorii privind situația industriei comunitare prezentate la considerentele 125-138 din Regulamentul provizoriu sunt confirmate.

5. CONCLUZIE CU PRIVIRE LA PREJUDICIU

(187) După publicarea Regulamentului provizoriu, Hynix și autoritățile publice coreene au susținut că majoritatea indicatorilor cu privire la prejudiciu arătau o ameliorare a situației industriei comunitare. Prin urmare, industria comunitară nu ar fi putut suferi un prejudiciu important.

(188) Cu toate acestea, nu a fost prezentat nici un argument de natură să modifice concluziile prezentate la considerentele 139-141 din Regulamentul provizoriu. În conformitate cu dispozițiile articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul de bază, concluziile respective s-au bazat pe evaluarea tuturor factorilor și indicilor economici pertinenți care influențează situația industriei comunitare. Aceste concluzii expuse detaliat la considerentele 125-138 din Regulamentul provizoriu nu au fost contestate. Cu toate că situația industriei comunitare s-a ameliorat în unele aspecte în perioada în cauză datorită creșterii pieței DRAM, această evoluție pozitivă a fost mai mult decât contrabalansată de prejudiciul major cauzat de scăderea spectaculoasă a prețurilor de vânzare și de pierderile considerabile rezultate. Pierderile au avut un efect negativ asupra randamentului investițiilor și a fluxului de lichidități. Prin urmare, ținând cont de toți factorii menționați anterior, concluziile prezentate la considerentele 139-141 din Regulamentul provizoriu, în conformitate cu care industria comunitară a suferit un prejudiciu important, în sensul articolului 8 din Regulamentul de bază, sunt confirmate.

G. **LEGĂTURA DE CAUZALITATE**

1. INTRODUCERE

(189) Astfel cum s-a indicat la considerentele 143-157 din Regulamentul provizoriu, s-a examinat, în conformitate cu articolul 8 alineatele (6) și (7) din Regulamentul de bază, dacă importurile produsului în cauză originare din Coreea, care făceau obiectul unor subvenții, au adus industriei comunitare un prejudiciu care să poată să fie considerat important. Factorii cunoscuți, alții decât importurile care făceau obiectul unor subvenții, în special scăderea generală a activității economice în perioada anchetei, importurile din alte țări terțe, exporturile industriei comunitare și capacitățile excedentare, care, în același moment, ar fi putut să cauzeze prejudicii industriei comunitare, au fost examinate, de asemenea, individual, astfel încât prejudiciul eventual cauzat de factorii menționați anterior să nu fie atribuit importurilor în cauză.

(190) După instituirea măsurilor provizorii, Hynix și autoritățile publice coreene au susținut că importurile societății Hynix nu au putut cauza un prejudiciu industriei comunitare, deoarece cota lor de piață a scăzut în perioada considerată, iar prețurile lor nu au subcotat prețurile industriei comunitare. De asemenea, au afirmat că însăși industria comunitară era responsabilă de eventualul prejudiciu suferit datorită investițiilor realizate în perioada în cauză, investiții care au contribuit în mare măsură la crearea de capacități excedentare în perioada anchetei. Acestea au invocat, în cele din urmă, că Regulamentul provizoriu nu a ținut cont de severa recesiune ciclică din domeniul tehnologiei informației care a avut loc în perioada în cauză. Se observă că remarcile societății Hynix privind legătura de cauzalitate se raportează la doar unul dintre cei doi producători comunitari care constituie industria comunitară, și anume Infineon. Analiza următoare se referă la ansamblul industriei comunitare.

2. EFECTUL IMPORTURILOR CARE FAC OBIECTUL UNOR SUBVENȚII

(191) Astfel cum s-a indicat la considerentele 176 și 177, importurile societății Hynix care fac obiectul unor subvenții au crescut, în perioada în cauză, chiar într-un ritm superior consumului comunitar. În cursul aceleiași perioade, cota lor de piață a urmat aceeași tendință, și anume a progresat (a se vedea considerentele 184 și 185) și a atins un nivel foarte ridicat în perioada anchetei. Chiar și în cazul în care volumul invocat al importurilor LG Semicon Co. Ltd trebuia adăugat celui al societății Hynix pentru anii 1998 și 1999, această tendință a importurilor ar fi întotdeauna de creștere în perioada anchetei (creștere de 155 % între 1998 și perioada anchetei). S-a dovedit că volumul importurilor societății Hynix care fac obiectul unor subvenții și cota de piață aferentă în perioada anchetei au fost suficient de importante în sine pentru a influența negativ piața comunitară și, mai ales, prețurile industriei comunitare. Analiștii pieței [1] au estimat că Hynix era tehnic în faliment și că a supraviețuit doar datorită programelor de restructurare a datoriei sale, menținând astfel pe piață o ofertă excedentară. În acest context, se observă că orice ofertă suplimentară neabsorbită de cerere conduce la o scădere a prețurilor. Or, astfel cum s-a indicat la considerentul 148 din Regulamentul provizoriu, Hynix era obligată să vândă în perioada anchetei, chiar la prețuri inferioare costurilor. Nu a fost formulată nici o altă observație susceptibilă să modifice concluziile privind efectul importurilor societății Hynix care făceau obiectul unor subvenții asupra situației prejudiciabile a industriei comunitare, astfel cum au fost prezentate la considerentele 144-148 din Regulamentul provizoriu. Prin urmare, concluziile în cauză sunt confirmate.

(192) S-a concluzionat, prin urmare, că subvențiile, permițând practicarea unor prețuri nefundamentate pe costuri și antrenând o ofertă excedentară pe piața DRAM, au contribuit în mare măsură la scăderea dramatică a prețurilor pe piața comunitară. Este rezonabil să se considere că, în lipsa subvențiilor, prețurile industriei comunitare ar fi fost mai mari, nu doar din cauză că Hynix nu ar fi avut posibilitatea să practice prețurile foarte scăzute remarcate în perioada anchetei, ci și deoarece oferta pieței mondiale ar fi fost inferioară. În plus, volumul mare de importuri ale societății Hynix la prețuri scăzute, făcând obiectul unor subvenții, a avut în sine un efect negativ important asupra situației industriei comunitare.

3. EFECTELE ALTOR FACTORI

(a) **Scăderea generală a activității economice în perioada anchetei**

(193) Hynix și autoritățile publice coreene au afirmat că efectul caracterului ciclic al pieței DRAM nu a fost luat în seamă de Comisie. Ele au adăugat că cererea mondială pentru DRAM a crescut cu doar 59 % în 2001, în condițiile în care rata medie anuală de creștere era de 75 %. Se observă că presupusele rate de creștere la nivel mondial sunt foarte subiective și contrazic alte informații din dosar. Astfel cum s-a indicat la considerentul 150 din Regulamentul provizoriu, este posibil ca scăderea generală a activității economice observată pe piețele laptopurilor și telecomunicațiilor în 2001 să fi exercitat o anumită presiune asupra scăderii prețurilor. Cu toate acestea, s-a dovedit că, în perioada în cauză, consumul de DRAM în Comunitate

[1] Morgan Stanley, Hynix Semiconductor – 25 septembrie 2002.

și-a continuat tendința ascendentă. În perioada anchetei, creșterea consumului, exprimată în Mbiți, decurge în mod esențial din introducerea sistemului Microsoft XP, care necesită o densitate mult mai mare decât sistemele anterioare, precum și din creșterea vânzărilor de produse de actualizare datorată prețurilor scăzute. Practic, consumul în Comunitate, exprimat în Mbiți, a crescut aproximativ în același ritm între 1999 și 2000, an considerat bun din acest punct de vedere (57 %) ca între 2000 și 2001(perioada anchetei), an considerat slab (51 %). Așadar, s-a concluzionat că în cazul în care această scădere a exercitat o oarecare presiune asupra scăderii prețurilor, se poate estima, ținând cont de creșterea consumului, că acest efect a fost limitat.

(b) **Importurile produsului în cauză, din alte țări decât Coreea**

(194) După instituirea măsurilor provizorii, nu a fost formulată nici o observație privind alte importuri. Cu toate acestea, Hynix a reacționat la concluziile finale comunicate, afirmând că datele conținute în plângere arată că importurile din alte țări decât Coreea (în principal Taiwan) și cele ale societății Samsung au crescut mai mult decât cele ale societății Hynix, în special între 2000 și perioada anchetei, ceea ce ar dovedi că prejudiciul suferit de industria comunitară nu a fost cauzat de importurile sale. În ceea ce privește importurile Samsung, se face trimitere la considerentul 200. În ceea ce privește importurile din alte țări (în special Taiwan), ancheta a dovedit că, măsurate în Mbiți, acestea au scăzut cu 4,2 % între 2000 și perioada anchetei. În fapt, cota de piață aferentă respectivelor importuri a scăzut de la 31,4 % în 2000 la 20 % în perioada anchetei. În cursul aceleiași perioade, importurile societății Hynix care fac obiectul unor subvenții, măsurate în Mbiți, au crescut cu 24 %. Prin urmare, argumentul se consideră nefondat, iar concluziile prezentate la considerentul 151 din Regulamentul provizoriu, în conformitate cu care importurile din alte țări decât Coreea nu au contribuit în mod semnificativ la prejudiciul suferit de industria comunitară sunt confirmate.

(c) **Exporturile industriei comunitare**

(195) După instituirea măsurilor provizorii nu a fost formulată nici o observație privind exporturile industriei comunitare. Concluziile prezentate la considerentul 152 din Regulamentul provizoriu sunt confirmate.

(d) **Capacitățile excedentare**

(196) După instituirea măsurilor provizorii, Hynix și autoritățile publice coreene au afirmat că industria comunitară însăși era responsabilă pentru eventualul prejudiciu suferit în perioada anchetei, din cauza investițiilor realizate în perioada în cauză. Acestea au mai adăugat că investițiile respective au contribuit în mare măsură la crearea de capacități excedentare în perioada anchetei.

(197) Astfel cum s-a indicat la considerentul 153 din Regulamentul provizoriu, piața mondială a DRAM încă suferea în perioada anchetei de excedentul structural al capacităților rezultând din convingerea răspândită la sfârșitul anilor '90, conform căreia piața și-ar urma expansiunea rapidă. Se poate considera că respectiva supracapacitate explică, în parte, gravitatea schimbării conjuncturale înregistrate în prezent de această industrie. Cu toate acestea, se observă că, în perioada anchetei, capacitățile industriei comunitare, exprimate în Mbiți, nu au crescut în același ritm cu cel al consumului comunitar. În plus, în general, se recunoaște că industria DRAM trebuie să efectueze investiții importante în mod constant, în special în cercetare și dezvoltare, pentru ține pasul cu tehnologia de vârf. Prin urmare, se poate considera că investițiile industriei comunitare din perioada în cauză sunt rezonabile și că au fost efectuate pentru menținerea competitivității pe o piață în ascensiune. Din acest punct de vedere, este necesar să se remarce faptul că cei doi producători coreeni au realizat investiții importante în perioada în cauză. În fapt, la nivel mondial, investițiile industriei comunitare reprezentau mai puțin de jumătate din investițiile realizate de cei doi producători coreeni în perioada respectivă. Prin urmare, este rezonabil să se considere că eventualele capacități excedentare nu sunt cauzate doar de industria comunitară. Dimpotrivă, industria coreeană a contribuit în mod esențial la o asemenea supracapacitate la nivel mondial. De asemenea, este rezonabil să se considere că, în cazul în care autoritățile publice coreene nu ar fi acordat subvenții, supracapacitatea, fie comunitară, fie mondială, nu ar fi fost atât de pronunțată.

(e) **Stocurile**

(198) După instituirea măsurilor provizorii, Hynix a afirmat, de asemenea, că scăderea prețurilor DRAM în perioada anchetei se explica și printr-o importantă lichidare a stocurilor. S-a susținut că, în anul „aproape record" 2000, când prețurile DRAM au crescut puternic, numeroși clienți (printre care și distribuitori) și-au constituit stocuri de DRAM de teama unei penurii. În perioada anchetei, când căderea pieței laptopurilor și telecomunicațiilor urma, în mod clar, să provoace o scădere a cererii, stocurile menționate anterior au fost lichidate rapid, fapt care a agravat tendința de scădere a prețurilor.

(199) Mai întâi, acest argument nu este susținut de mijloace de probă. Apoi, se bazează pe o premisă eronată: în perioada anchetei, consumul de DRAM a continuat să crească în Comunitate. În cele din urmă, argumentul nu este plauzibil: nici o societate nu acumulează stocuri în perioade în care prețurile sunt mari, în special în cazul produselor de tipul DRAM, cu o durată scurtă de viață. Dimpotrivă, este posibil ca societățile să își constituie stocuri când prețurile sunt scăzute. În acest sens, este necesar să se reamintească faptul că stocurile industriei comunitare, exprimate în procente din producția în Mbiți, au scăzut atât în anul „bun" 2000, cât și în anul „slab" al perioadei de anchetă. Acest fapt a fost confirmat de singurul distribuitor cooperant, care a declarat următoarele în răspunsul la chestionar: „În momentul de față, producătorii optează pentru comenzi operative". Același distribuitor a declarat în cursul unei audieri că stocurile de DRAM se reînnoiau de patru ori pe lună. În consecință, nu se poate stabili nici o legătură în acest sens între existența unor stocuri și prețuri și acest argument este, prin urmare, respins.

(f) **Importurile societății Samsung**

(200) S-a examinat, de asemenea, dacă unii factori, alții decât cei enumerați anterior, au putut să contribuie la prejudiciul important suferit de industria comunitară în perioada anchetei. În acest sens, au fost analizate importurile care provin de la Samsung. În perioada considerată, importurile Samsung au crescut, de asemenea, însă mai puțin decât importurile societății Hynix și, în orice caz, într-un ritm mai lent decât consumul comunitar. S-a dovedit, de asemenea, că, în perioada anchetei, prețurile societății Samsung au fost, în medie, superioare celor practicate de Hynix. În plus, în perioada în cauză, prețurile societății Samsung au scăzut mai puțin decât prețurile societății Hynix. Prin urmare, s-a concluzionat că, fie și în condițiile în care importurile societății Samsung ar fi putut cauza un oarecare prejudiciu industriei comunitare, acest factor nu este suficient pentru a rupe legătura de cauzalitate dintre importurile care fac obiectul unor subvenții ale societății Hynix și prejudiciul important suferit de industria comunitară.

4. CONCLUZII CU PRIVIRE LA LEGĂTURA DE CAUZALITATE

(201) Argumentele avansate de părțile în cauză cu privire la legătura de cauzalitate după instituirea măsurilor provizorii nu au modificat concluziile generale stabilite de Regulamentul provizoriu.

(202) Există posibilitatea ca alți factori decât importurile din Coreea care fac obiectul unor subvenții, precum alte importuri, scăderea generală a activității economice, exporturile industriei comunitare și capacitățile excedentare existente anterior pe piață, să fi contribuit la prejudiciul suferit de industria comunitară în perioada anchetei. Cu toate acestea, efectul lor prejudiciabil, individual sau colectiv, a fost considerat important într-o oarecare măsură, însă insuficient pentru a repune în cauză prejudiciul important imputabil importurilor care fac obiectul unor subvenții.

(203) Există posibilitatea ca scăderea prețurilor de export ale industriei comunitare să fi contribuit la prejudiciul respectiv. Cu toate acestea, volumul exporturilor în cauză fiind inferior volumului vânzărilor în Comunitate în perioada anchetei, prejudiciul suferit de industria comunitară nu poate fi atribuit exporturilor sale.

(204) În ceea ce privește capacitățile excedentare, această situație persista la nivel mondial de câțiva ani, incluzând perioada în cauză. Prin urmare, capacitățile excedentare nu pot fi considerate singura cauză principală a căderii bruște a prețurilor care a antrenat prejudiciul suferit de industria comunitară. În plus, chiar și importurile care fac obiectul unor subvenții stau, în mod esențial, la baza ofertei excedentare.

(205) Într-adevăr, ancheta a revelat că, în perioada în cauză, mărfurile importate ale societății Hynix care fac obiectul unor subvenții au fost vândute pe piața comunitară în cantități și la prețuri extrem de prejudiciabile pentru industria comunitară. S-a constatat că aceste importuri au fost principala cauză a căderii spectaculoase a prețurilor în Comunitate, cădere care a antrenat pierderi substanțiale. Situația respectivă a avut consecințe grave asupra rentabilității industriei comunitare și asupra capacității sale de a-și menține investițiile la nivelul necesar. Având în vedere analiza care a distins și a separat clar efectele tuturor factorilor cunoscuți asupra situației industriei comunitare de efectele prejudiciabile ale importurilor care fac obiectul unor subvenții, s-a concluzionat că acești alți factori nu sunt de natură să rupă legătura de cauzalitate dintre subvenții și prejudiciu. Prin urmare, s-a concluzionat că importurile respective au cauzat un prejudiciu important industriei comunitare, în sensul articolului 8 alineatul (6) din Regulamentul de bază.

H. **INTERESUL COMUNITĂȚII**

(206) Nici un utilizator, importator sau distribuitor nu a prezentat, după instituirea măsurilor provizorii, observații privind interesul Comunității sau privind orice alt aspect al anchetei. Puținii utilizatori care au cooperat nu au emis nici un comentariu privind concluziile provizorii. Industria comunitară și-a exprimat sprijinul față de concluziile provizorii privind interesul Comunității.

(207) Hynix, cu toate că nu era interesată în mod direct, a afirmat, după instituirea măsurilor provizorii, că industria comunitară nu era în măsură să își aprovizioneze clienții și că dispariția societății de pe piața comunitară nu putea decât să contribuie la creșterea cotei de piață a altor producători din afara Comunității.

(208) Argumentul prezentat de Hynix nu este convingător. Acesta contrazice argumentul său precedent, în conformitate cu care însăși industria comunitară s-ar fi pus în situația de supracapacitate. În fapt, industria comunitară dispune încă de importante capacități neutilizate la care poate recurge în cazul în care condițiile pieței permit o concurență echitabilă. Pe de altă parte, măsurile nu vizează eliminarea societății Hynix de pe piața comunitară, ci compensarea practicilor de acordare de subvenții, în condițiile în care acestea favorizează societatea Hynix, în detrimentul altor furnizori de pe piață.

(209) În lipsa observațiilor din partea părților direct interesate, concluziile prezentate la considerentele 158-174 din Regulamentul provizoriu sunt confirmate. Prin urmare, s-a concluzionat că instituirea de măsuri compensatorii definitive nu vine în contradicție cu interesul Comunității.

I. **MĂSURI DEFINITIVE**

(210) Pe baza concluziilor stabilite privind subvențiile, prejudiciul, legătura de cauzalitate și interesul Comunității, se consideră că trebuie să se adopte măsuri compensatorii definitive pentru a evita agravarea prejudiciului cauzat industriei comunitare de importurile din Republica Coreea care fac obiectul unor subvenții.

2. NIVELUL DE ELIMINARE A PREJUDICIULUI

(211) În scopul determinării nivelului măsurilor definitive, s-a ținut cont atât de valoarea stabilită a subvenției, cât și de amploarea prejudiciului suferit de industria comunitară.

(212) Măsurile definitive trebuie să fie instituite la un nivel suficient pentru a elimina prejudiciul cauzat de respectivele importuri, fără a depăși, cu toate acestea, valoarea constatată a subvenției. La calcularea valorii dreptului necesar pentru a elimina efectele subvențiilor prejudiciabile, s-a considerat că orice măsură ar trebui să permită industriei comunitare să își acopere costurile și să realizeze profitul înainte de impozitarea pe care ar fi putut-o anticipa, în mod justificat, în condiții de concurență normală, adică în lipsa importurilor care fac obiectul unor subvenții, pentru vânzările sale de produse similare în Comunitate. Marja profitului înainte de impozitare utilizată pentru calculul în cauză este de 15 % din cifra de afaceri, ceea ce este necesar pentru a permite industriei comunitare să mențină niveluri rezonabile ale investițiilor. Această marjă a profitului corespunde mediei realizate de industria comunitară în ultimii doi ani care au precedat perioada anchetei.

(213) După instituirea măsurilor provizorii, Hynix a afirmat că profitul de 15 % nu corespunde marjei profitului de 9,5 % utilizate în ancheta antidumping anterioară privind DRAM originare din Coreea și Japonia. Se observă că aceste proceduri antidumping datează de peste 10 ani și că, la momentul respectiv, atât condițiile pieței, cât și produsul însuși erau diferite. În oricare caz, ținând cont de amploarea pierderilor înregistrate de industria comunitară în perioada anchetei, chiar și o marjă a profitului fixată la acest nivel va conduce la un nivel de eliminare a prejudiciului superior valorii stabilite a subvenției.

(214) Având în vedere cele menționate anterior, metoda utilizată pentru stabilirea nivelului de eliminare a prejudiciului descrisă la considerentele 177-179 din Regulamentul provizoriu este confirmată.

2. FORMA ȘI NIVELUL DREPTULUI

(215) Valoarea subvenției pentru Hynix Semiconductor Inc. dovedindu-se inferioară nivelului de eliminare a prejudiciului, nivelul dreptului compensatoriu definitiv ar trebui să corespundă valorii stabilite a subvenției, în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul de bază, adică 34,8 %. Având în vedere nivelul *de minimis* al subvenției, nici un drept compensatoriu nu ar trebui instituit împotriva Samsung Electronics Co. Ltd.

(216) Nivelurile individuale ale dreptului compensatoriu precizat în prezentul regulament au fost stabilite pe baza concluziilor prezentei anchete. Prin urmare, ele reflectă situația societăților în cauză la momentul anchetei. Aceste niveluri ale dreptului (spre deosebire de dreptul național aplicabil „tuturor celorlalte societăți") se aplică astfel exclusiv importurilor de produse originare din țara în cauză, fabricate de societățile și, prin urmare, de entitățile juridice specifice citate. Produsul importat fabricat de orice societate al cărei nume și adresă nu sunt menționate în mod specific în dispozitivul prezentului regulament, inclusiv de entitățile aflate în legătură cu societățile citate în mod specific, nu poate să beneficieze de aceste niveluri și va fi supus dreptului aplicabil „tuturor celorlalte societăți".

(217) Orice solicitare de aplicare a respectivelor niveluri individuale ale dreptului compensatoriu (de exemplu, în urma schimbării numelui entității sau a creării unor noi entități de producție sau vânzare) trebuie să fie adresată de îndată Comisiei [1] și trebuie să conțină toate informațiile necesare privind, în special, orice modificare a activităților societății legate de producție și de vânzări pe piața internă și de exporturi decurgând, de exemplu, din schimbarea numelui sau din schimbarea entităților de producție sau vânzare. După consultarea comitetului consultativ, Comisia va modifica, după caz, regulamentul, prin actualizarea listei societăților care beneficiază de nivelurile individuale ale dreptului.

[1] Comisia Europeană, Direcția Generală a Comerțului, direcția B, J-79, Strada Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles.

J. **PERCEPEREA DREPTULUI PROVIZORIU**

(218) Ținând cont de valoarea constatată a subvențiilor care pot face obiectul unor măsuri compensatorii pentru producătorii-exportatori și de importanța prejudiciului cauzat industriei comunitare, se consideră necesară perceperea definitivă a sumelor depuse ca drept compensatoriu provizoriu instituit de Regulamentul (CE) nr. 708/2003 la nivelul dreptului definitiv, cu excepția cazului în care dreptul definitiv este superior dreptului provizoriu, caz în care prevalează dreptul provizoriu,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie un drept compensatoriu definitiv la importurile anumitor tipuri de microcircuite electronice cunoscute ca DRAM (dynamic random access memories – memorii dinamice cu acces aleatoriu) de orice tip, densitate (inclusiv densitățile încă inexistente) și variantă, sub formă de discuri sau microplachete transformate, asamblate sau transformate ulterior în module sau asamblate în alt mod, fabricate prin variante ale procedeului metal – oxid - semiconductor (MOS), inclusiv anumite tipuri de MOS complementar (CMOS), indiferent de viteza de acces, configurație, mod de ambalare sau suport etc. Sunt vizate, de asemenea, DRAM sub formă de module sau carduri de memorie (standard) sau asamblate în alt mod, încadrate în prezent la codurile NC 8542 21 11, 8542 21 13, 8542 21 15, 8542 21 17, ex 8542 21 01 (cod TARIC 8542 21 01 10), ex 8542 21 05 (cod TARIC 8542 21 05 10), ex 8548 90 10 (cod TARIC 8548 90 10 10), ex 8473 30 10 (cod TARIC 8473 30 10 10) și ex 8473 50 10 (cod TARIC 8473 50 10 10) originare din Republica Coreea.

(2) Nivelul dreptului definitiv aplicabil prețului net franco frontieră comunitară, înainte de vămuire, se stabilește după cum urmează:

Producători coreeni	Nivelul dreptului(%)	Cod adițional TARIC
Samsung Electronics Co., Ltd 24th Fl., Samsung Main Bldg. 250, 2-Ga, Taepyeong-Ro, Jung-Gu, Seul	0 %	A437
Toate celelalte societăți	34,8 %	A999

(3) În lipsa unor dispoziții contrarii, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de drepturi vamale.

Articolul 2

Sumele depuse cu titlu de drept compensatoriu provizoriu instituit de Regulamentul (CE) nr. 708/2003 asupra importurilor de DRAM originare din Republica Coreea sunt percepute la nivelul dreptului definitiv sau al dreptului provizoriu, în cazul în care dreptul provizoriu este inferior celui definitiv. Sumele depuse peste nivelul definitiv al dreptului compensatoriu sunt eliberate.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 11 august 2003.

Pentru Consiliu

Președintele

F. FRATTINI